

บทที่ 5

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประเทศไทยมีสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ใกล้สูญพันธุ์ โดยลค้อตราการสูญเสียนชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ชนิดสัตว์พันธุ์เฉพาะถิ่นและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ตลอดจนควบคุมชนิดสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศการสร้างควมสำคัญกับพันธุกรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าและมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้ประโยชน์ในอนาคต และคงความหลากหลายทางพันธุกรรมมีการส่งเสริมมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการจูงใจในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างกลไกการใช้ประโยชน์ในระดับท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และพัฒนาระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ รวมถึงพัฒนาและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ส่งเสริมพัฒนาและการใช้แนวคิดผู้ได้รับผลประโยชน์เพื่อพัฒนาและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลให้ได้มาตรฐาน สะดวกต่อการเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ของคนไทยมาอย่างยาวนานปัญหาที่พบในปัจจุบันทำให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองน่าจะต้องให้การคุ้มครองและอนุรักษ์ ไว้เป็นสัตว์ประจำถิ่นของไทยที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตของชาวชนบทไทย ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ในเชิงการส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นสัตว์สวยงามและใช้งานได้ซึ่งมีความแตกต่างจากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของประเทศอื่น

จากแนวคิดการวิจัยในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยการวิเคราะห์หาคำตอบได้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยตามที่ระบุไว้ในบทที่ 3 จนกระทั่งได้คำตอบของร่างโครงสร้างองค์ประกอบของกฎหมายที่จะจัดทำด้วยวิธีการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) ยืนยันโครงสร้างกฎหมายอีกครั้งเพื่อที่จะทำหาคำตอบที่จะนำไปสู่การจัดทำเป็นต้นแบบกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่สามารถจะนำไปใช้บังคับได้โดยให้ประชากรผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ได้ร่วมกันออกแบบยืนยันถึงรูปแบบโครงสร้างกฎหมายที่จะจัดทำขึ้นมานั้นสามารถนำไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันโดยมีกระบวนการจัดทำ การมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design)

การมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ เป็นเทคนิคทางการตลาดเพื่อสังคมฐานชุมชน (Market Base Community) ที่นำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยให้เป็นวิธีวิทยาการวิจัยวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยที่มุ่งให้ได้คำตอบที่เป็นรูปแบบ หรือ Model ในเรื่องนั้น ๆ โดยมีแนวคิดว่าคำตอบของงานวิจัยที่เป็น Model คำตอบนั้นเป็นข้อค้นพบเบื้องต้นของงานวิจัยซึ่งหากจะมีการนำไปใช้ได้จริงก็จะต้องให้ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) กับเรื่องนั้นมีส่วนร่วมในการออกแบบคำตอบโดยตรงที่จะเป็นคำตอบที่เกิดจากความต้องการของประชากรที่มีส่วนได้เสียกับเรื่องนั้น ๆ เพื่อผู้วิจัยจะนำเอาคำตอบที่ได้มานั้น ไปวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบกับคำตอบที่ได้มาในเบื้องต้นทำให้ได้คำตอบที่เป็นข้อค้นพบสุดท้ายของการวิจัยอันจะเป็นต้นแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริง (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 2560) และเป็นวิธีการที่มีการนำไปใช้แล้ว ดังนั้นการวิจัยนี้จึงนำเอาวิธีการจัดการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ มาใช้ในการวิจัยนี้เพื่อให้ได้รูปแบบกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่จะมาจากผลการร่วมออกแบบของประชากรผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

รูปแบบกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นเพียงข้อค้นพบเบื้องต้นจากผลการวิจัยที่นำไปสู่การจัดการจัดการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชากรวิจัยที่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ได้ร่วมกันหารูปแบบที่จะนำไปสู่การจัดการกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองด้วยกระบวนการจัดการ “การมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ” เพื่อให้กลุ่มประชากรที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมกันออกแบบประเด็นกฎหมายที่จะจัดทำเป็นต้นแบบเพื่อยืนยันผลคำตอบตามสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์กรอบองค์ประกอบที่ได้มาเพื่อหลอมรวมแนวคิดครอบคลุมประเด็นทั้งหมดให้อยู่ภายใต้โครงสร้างเดียวกัน มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงอย่างสมเหตุสมผลสามารถทำให้เกิดความเข้าใจและเห็นภาพรวมได้ชัดเจน ซึ่งเมื่อนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาจัดทำรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะกับการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองแล้ว จะสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังในการนำมาใช้ในการยกระดับคุณภาพตามบริบทของประเทศไทยให้มีความเหมาะสมสอดคล้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กระบวนการดำเนินการในการจัดการจัดการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบโครงสร้างกฎหมาย “กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” และนำคำตอบที่ได้ไปวิเคราะห์และจัดทำเป็นกฎหมาย

ต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นการตรากฎหมายใหม่ทั้งฉบับเพื่อรองรับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยมีกระบวนการดำเนินงานและขั้นตอนแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

เป็นขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดให้มีการมีส่วนร่วมในการออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) หรือ Co-Design ประกอบด้วย

1) การกำหนดประชากรร่วมออกแบบ

กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมการมีส่วนร่วมในการออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Co-Design) เป็นประชากรผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการมีส่วนร่วมในการออกแบบโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ซึ่งเป็นประชากรกลุ่ม Co-Design รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 คน แยกออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์ จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่มนักกฎหมายและทนายความจำนวน 4 คน

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 4 กลุ่ม แยกเป็นประชากรผู้มีส่วนได้เสียออกเป็น 2 ชุด คือ ประชากรกลุ่มเฉพาะ กับประชากรกลุ่มผสม

ชุดที่ 1 ประชากรกลุ่มเฉพาะ หมายถึง ประชากรผู้มีส่วนได้เสียที่มีประสบการณ์ลักษณะงานที่เหมือนหรือคล้ายกันหรือมีหน้าที่เฉพาะในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มี 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน (ดูภาพประกอบที่ 5.1 ประชากรกลุ่มเฉพาะ) ได้แก่

กลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์ จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่มนักกฎหมายและทนายความ จำนวน 4 คน

ภาพประกอบที่ 5.1 ประชากรกลุ่มเฉพาะ

ชุดที่ 2 ประชากรกลุ่มผสม คือ กลุ่มประชากรที่มาจากประชากรกลุ่มเฉพาะดังกล่าวข้างต้นแยกมากลุ่มละ 1 คน ผสมรวมเป็น 4 คน ต่อ 1 กลุ่ม จะได้กลุ่มผสม 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มผสม 1 ประกอบด้วยกลุ่มข้าราชการและนักวิชาการจำนวน 1 คน กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์จำนวน 1 คน กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้าจำนวน 1 คน และกลุ่มนักกฎหมายและทนายความ จำนวน 1 คน

กลุ่มผสม 2 ประกอบด้วยกลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ จำนวน 1 คน กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์ จำนวน 1 คน กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า จำนวน 1 คน และกลุ่มนักกฎหมายและทนายความ จำนวน 1 คน

กลุ่มผสม 3 ประกอบด้วยกลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ จำนวน 1 คน กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์ จำนวน 1 คน กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า จำนวน 1 คน และกลุ่มนักกฎหมายและทนายความ จำนวน 1 คน

กลุ่มผสม 4 ประกอบด้วยกลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ จำนวน 1 คน กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์ จำนวน 1 คน กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า จำนวน 1 คน และกลุ่มนักกฎหมายและทนายความ จำนวน 1 คน (ดูภาพประกอบที่ 5.2 ประชากรกลุ่มผสม)

ภาพประกอบที่ 5.2 ประชากรกลุ่มผสม

เหตุผลของการจัดให้มีประชากร 2 ชุด คือ การจัดให้มีประชากรผู้มีส่วนได้เสียเป็นกลุ่มเฉพาะมักมีประสบการณ์ ลักษณะงานที่เหมือนหรือคล้ายกันและการปฏิบัติงานในระดับเดียวกัน เมื่อมีการอภิปรายร่วมกันในหัวข้อประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างกฎหมาย ต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมักจะมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันนัก ดังนั้น ความคิดเห็นความต้องการให้มีสาระสำคัญของบทบัญญัติกฎหมายที่จะบัญญัติไว้ในกฎหมาย จึงเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกัน ส่วนประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผสมมีตำแหน่งประสบการณ์ และการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันอาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันตามแต่ประสบการณ์แต่ละคน เมื่อมีการอภิปรายร่วมกันย่อมจะเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และปัญหาที่พบต่อกัน ทำให้ความคิดเห็นและความต้องการที่จะให้มีบทบัญญัติกฎหมายอาจเหมือนหรือแตกต่างไปจากกลุ่มเฉพาะก็ได้ (ดูภาพประกอบที่ 5.3 กลุ่มประชากรผู้มีส่วนได้เสียเข้าร่วม Co-Design)

ภาพประกอบที่ 5.3 ประชากรผู้มีส่วนได้เสียเข้าร่วม Co-Design

2) การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design

โดยเหตุที่กำหนดประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม สถานที่จึงต้องแยกเป็น 4 โต๊ะห่างจากกัน เพื่อไม่ให้เกิดการร่วมแสดงความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มรบกวนกัน แต่อยู่ในห้องเดียวกัน จึงจำเป็นที่จะเป็นห้องขนาดใหญ่ ซึ่งการวิจัยนี้ได้ใช้สถานที่โรงแรมทีเค พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน ห้องไอวี 3 ชั้น 2 อาคาร 3 ตั้งอยู่เลขที่ 54/7 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 เนื่องจากเป็นพื้นที่ชุมชนที่ถ่มชนท้องถิ่นหนาแน่น และประชากรผู้มีส่วนได้เสียทั้งกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมร่วมจัดทำ Co-Design มีความสะดวกในการเดินทาง (ดูภาพประกอบที่ 5.4 การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design)

ภาพประกอบที่ 5.4 การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design

3) การจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ Co-Design

ผู้วิจัยจัดเตรียมประเด็น โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และอุปกรณ์เครื่องเขียนสำหรับประชากรที่เข้าร่วมการจัดทำ Co-Design และจัดเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่พร้อมแท่นที่ตั้งและเครื่องเขียน เพื่อให้ตัวแทนหรือเลขากลุ่มเขียนคำตอบในแต่ละประเด็น จากมติดของแต่ละกลุ่มเพื่อให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำเสนอต่อที่ประชุม

4) การจัดเตรียมเลขานุการกลุ่ม

มีการจัดเตรียมบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นเลขานุการประจำกลุ่ม ๆ ละ 1 คน เพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ช่วยชี้แจงวิธีการขั้นตอนการอภิปราย การตอบข้อสงสัยเบื้องต้น และเพื่อทำหน้าที่ในการบันทึกมติดของแต่ละประชุมกลุ่ม (ดูภาพประกอบที่ 5.5 เลขานุการประจำกลุ่ม)

ภาพประกอบที่ 5.5 การนำเสนอผลการสัมมนาของประชากรกลุ่มเฉพาะ

1.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นตอนการดำเนินการ แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

ช่วงเช้าเป็นการจัดทำ Co-Design กลุ่มเฉพาะ การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง มีการดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม กลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่รายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่มต่อกลุ่มอื่น ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการร่วมทำ Co-Design

ผู้วิจัยนำเสนอ (โดยใช้ Powerpoint) วัตถุประสงค์ของการวิจัยและ วัตถุประสงค์ของการจัดทำ Co-Design ประเด็นในการอภิปรายสำหรับประชากร Co-Design ที่เป็นประเด็นจากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางการอภิปรายแต่ไม่จำกัดว่าในการอภิปรายจะต้องยึดตามประเด็นเหล่านั้น ประชากรกลุ่มเฉพาะสามารถที่จะนำประเด็นอื่น ๆ ที่คิดว่าเหมาะสมมาอภิปรายได้ (ภาพประกอบที่ 5.6 การนำเสนอประเด็น Co-Design)

ภาพประกอบที่ 5.6 การนำเสนอประเด็น Co-Design

คำตอบที่ได้มาจากการอภิปรายในกลุ่มเฉพาะแต่ละกลุ่มเมื่อมีการนำเสนอต่อที่ประชุมแล้ว ถือว่าเป็นการเสร็จสิ้นการดำเนินการมีส่วนร่วมออกแบบของประชากรกลุ่มเฉพาะซึ่งจะเป็นข้อมูลที่การวิจัยได้นำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป (ดูภาพประกอบที่ 5.7 การนำเสนอผลของกลุ่มเฉพาะ)

ภาพประกอบที่ 5.7 การนำเสนอผลของกลุ่มเฉพาะ

ช่วงบ่าย เป็นการจัดทำ Co-Design กลุ่มผสม การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง มีการดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะ (รูปภาพประกอบที่ 5.8 การนำเสนอผลของกลุ่มผสม)

ภาพประกอบที่ 5.8 การนำเสนอผลของกลุ่มผสม

1.3 ประเด็นการทำ Co-Design โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ได้คำตอบของโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อการร่วมออกแบบประชากรสามารถจะปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมได้ตามความต้องการทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้ได้รูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นแนวทางสำหรับประชากรทั้งกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมได้ร่วมกันอภิปราย ซึ่งอาจจะยึดหรือไม่ยึดตามประเด็นเหล่านี้ก็ได้หรืออาจมีการเพิ่มเติมบางประเด็นก็ได้

จากโครงสร้างกฎหมายดังกล่าวนี้การวิจัยได้นำเอาประเด็นโครงสร้างกฎหมายไปสู่การจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ โดยกำหนดเป็นประเด็น 6 ประเด็น ดังนี้

- 1) คำนิยาม
- 2) องค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- 3) การขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต
- 4) การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

5) สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

6) บทกำหนดโทษ

ประเด็นที่ 1 คำนิยาม

“สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า สัตว์เลี้ยงของไทยในท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นและพื้นเมืองทั่วไป

“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า มาตรการและวิธีการที่จะทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“การอนุรักษ์” หมายความว่า การคุ้มครอง ดูแลรักษาให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงสายพันธุ์เดิม

“หลักการพัฒนายั่งยืน” หมายความว่า การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยการใช้วิธีการจัดการเพื่อให้คงมีอยู่และใช้ประโยชน์ได้จนถึงรุ่นอนาคต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ให้ทำหน้าที่ควบคุมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามกฎหมายนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นนายทะเบียน

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

“เชิงการค้า” หมายความว่า การนำสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้า หรือเชิงพาณิชย์โดยการแสวงหากำไร

“ประชาชน” หมายความว่า ประชาชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“กฎหมายต้นแบบ” หมายความว่า กฎหมายที่จัดทำเป็นแบบอย่างสำหรับการยกร่างกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประเด็นที่ 2 องค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

1) คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีองค์คณะกรรมการ ประกอบด้วย

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ประธานกรรมการ
อธิบดีกรมปศุสัตว์	รองประธานกรรมการ
อธิบดีกรมประมง	กรรมการ
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	กรรมการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ

ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวกับสัตว์	กรรมการ
ผู้แทนจากสภาเกษตรกร	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์	กรรมการและเลขานุการ
- 2) วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี
 - 4) การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง
 - 5) หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาใหม่ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ารับตำแหน่ง
 - 6) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน
 - 7) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ
 - (1) ตาย
 - (2) ลาออก
 - (3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
 - (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (5) เป็นผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถ
 - (6) ต้องโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (7) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี
 - 8) ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
 - 9) การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม
 - 10) การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
 - (1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
 - (2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีประกาศ ในเรื่อง

- (2.1) การกำหนดประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง
- (2.2) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง
- (2.3) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุงหรือพัฒนาสายพันธุ์สัตว์ ที่เกี่ยวข้องกับการ คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น
- (3) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ในเรื่อง
- (3.1) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (3.2) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ให้อัตรานี้ไม่สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนด
- (4) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

11) พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

เป็นเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน้าที่และอำนาจ

- (1.1) เป็นเจ้าพนักงานคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่และอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- (1.2) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น
- (1.3) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (1.4) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุ อันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็น พยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (1.5) ประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการ

- (1.6) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง
- (1.7) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต
- (1.8) ดำรวจการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร
- (1.9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

12) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป็นฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาตเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
หน้าที่และอำนาจ

- (2.1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (2.2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
- (2.3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่กำหนดไว้
- (2.4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้
- (2.5) พิจารณาให้อนุญาตในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า
- (2.6) พิจารณาให้อนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า
- (2.7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดตามที่กฎหมายนี้
- (2.8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (2.9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ประเด็นที่ 3 การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต

- (3.1) การขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
- (3.2) การพิจารณาให้อนุญาตและออกใบอนุญาตจะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า และหากไม่ได้รับอนุญาตก็ต้องแจ้งพร้อมเหตุผลต่อผู้ขออนุญาตโดยด่วน
- (3.3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา (อายุการใช้งาน) 3 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้
- (3.4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีคำสั่ง

ไม่อนุญาต หรือเพิกถอนในอนุญาต หรือไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ประเด็นที่ 4 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4.1) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศกำหนด

(1) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น

(2) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออกนอกราชอาณาจักร

(3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและ นำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น

(6) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร

(7) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด

(4.2) ห้ามมิให้บุคคลใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(4.3) ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

(5.1) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(1) ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

(2) ขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) ขอปรับปรุงสายพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้า โดยได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5.2) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้การดูแล เลี้ยงดู ตามสายพันธุ์ของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (2) การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองต้องคำนึงถึงสิทธิสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
- (3) ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น มาขยายพันธุ์ เพาะพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (4) ต้องลงทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในความครอบครองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(5.3) ผู้ที่พบเห็นการเลี้ยงดู หรือ การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองในลักษณะของการทารุณกรรมให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประเด็นที่ 6 บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ

1.4 ผลการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะ

ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มได้อภิปรายร่วมกันในประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อหาคำตอบที่จะเป็นรูปแบบของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและได้คำตอบแยกตามประเด็น ดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์ จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า จำนวน 4 คน

กลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่มนักกฎหมายและทนายความ จำนวน 4 คน

แต่ละกลุ่มได้อภิปรายร่วมกันในประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อหาคำตอบที่จะเป็นรูปแบบของโครงสร้างกฎหมายว่าด้วยกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยกำหนดเป็นประเด็น 6 ประเด็น และได้คำตอบแยกตามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 คำนิยาม

“สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า สัตว์เลี้ยงของไทยในท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นและพื้นเมืองทั่วไป

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” แต่มีกลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ คำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ควรเพิ่มเติมคำว่าและพื้นเมืองทั่วไป หรือเฉพาะถิ่นด้วยกลุ่มเฉพาะ 3 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง”

ควรเพิ่มเติม คำว่าของประเทศไทยต่อท้าย และกลุ่มเฉพาะ 4 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สัตว์พันธุ์พื้นเมือง เป็นสัตว์เลี้ยงของไทยในแต่ละท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น

“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า มาตรการและวิธีการที่จะทำให้ผู้เลี้ยง สัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วยแต่มี กลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ คำนิยาม “การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” เห็นควรตัดออกเนื่องจากซ้ำซ้อนกับคำนิยาม คำว่า “การอนุรักษ์” และกลุ่มเฉพาะ 3 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เห็นควรเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า “คุ้มครอง สวัสดิภาพสัตว์พันธุ์พื้นเมือง”

“การอนุรักษ์” หมายความว่า การคุ้มครอง ดูแลรักษาให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงสายพันธุ์ เดิม

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มี กลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ “การอนุรักษ์” ให้เพิ่มเติมในความหมายของคำนิยาม คือ การคุ้มครองดูแลรักษาและใช้ประโยชน์

“หลักการพัฒนายั่งยืน” หมายความว่า การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ในสัตว์ พันธุ์พื้นเมืองโดยการใช้วิธีการจัดการเพื่อให้คงมีอยู่และใช้ประโยชน์ได้จนถึงรุ่นอนาคต

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มี กลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ เห็นควรเพิ่มกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยไซเตสเพื่อให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ประชากร กลุ่มเฉพาะ ทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม และเนื้อหาของคำนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ได้รับมอบหมายจาก อธิบดีกรมปศุสัตว์ให้ทำหน้าที่ควบคุมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามกฎหมายนี้

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มี กลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรืออธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกลุ่มเฉพาะ 2 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือควรมีหน่วยงานกรมอุทยานแห่งชาติ และกรมการประมงเข้าร่วมด้วย

“นายทะเบียน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นนายทะเบียน

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะ คือเห็นควร ตัดออกกลุ่มเฉพาะที่ 2 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ให้ท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนของการขึ้น ทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนต้องมีการแต่งตั้งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มเฉพาะที่ 4 มี ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นนายทะเบียนให้รวมถึงเจ้าหน้าที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนายทะเบียนที่ได้รับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มี กลุ่มเฉพาะ 2 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ เห็นควรเพิ่มคำนิยาม ผู้อนุญาต ผู้พิจารณา และกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม และเนื้อหาของคำนิยามคำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

“เชิงการค้า” หมายความว่า การนำสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้า หรือเชิงพาณิชย์โดยการแสวงหากำไร

ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วย แต่มีกลุ่มเฉพาะ 2 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในเรื่องควรเพิ่มคำนิยามคำว่า เจ้าของสัตว์ สัตว์เลี้ยง ทางการค้า และเพื่อประโยชน์ทางการค้า ส่วนกลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มเฉพาะ 4 กับการกำหนดให้มีคำนิยาม และเนื้อหาของคำนิยามคำว่า “เชิงพาณิชย์” และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

“ประชาชน” หมายความว่า ประชาชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม และเนื้อหาของคำนิยามคำว่า “ประชาชน” และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

“กฎหมายต้นแบบ” หมายความว่า กฎหมายที่จัดทำเป็นแบบอย่างสำหรับการยกร่าง กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม และเนื้อหาของคำนิยามคำว่า “กฎหมายต้นแบบ” และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ในเรื่องคำนิยามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำนิยาม แต่มีคำแนะนำจากกลุ่มประชากร

- 1) ให้ปรับแก้เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เน้นเรื่องการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- 2) คำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ควรเพิ่มเติมคำว่า พื้นเมืองของไทย หรือเฉพาะถิ่นต่อท้าย เป็นสัตว์เลี้ยงของไทยในแต่ละท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นนั้น
- 3) คำว่า “การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” เห็นควรตัดออก เนื่องจากซ้ำซ้อนกับคำนิยาม คำว่า “การอนุรักษ์”
- 4) คำว่า “การอนุรักษ์” หมายความว่า การคุ้มครองดูแลและรักษาและใช้ประโยชน์ ให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงสายพันธุ์เดิม
- 5) เห็นควรเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า “คุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” “ผู้อนุญาต” และ “ผู้พิจารณา”

- 6) เห็นควรเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า “สัตว์เลี้ยง”
- 7) เห็นควรเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 8) ควรเพิ่มกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศว่าด้วยไซเตสเพื่อให้ความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
- 9) ควรมีหน่วยงานกรมอุทยานแห่งชาติ และกรมการประมงเข้าร่วม
- 10) ให้ท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนของการขึ้นทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนต้องมีการแต่งตั้งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 11) “นายทะเบียน” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นนายทะเบียนให้รวมถึงเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนายทะเบียนที่ได้รับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- 12) เห็นควรเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า “ผู้อนุญาต” “ผู้พิจารณา” “สัตว์เลี้ยง” “ทางการค้า” และ “เพื่อประโยชน์ทางการค้า”

ประเด็นที่ 2 องค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

1) คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีองค์คณะกรรมการ ประกอบด้วย

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ประธานกรรมการ
อธิบดีกรมปศุสัตว์	รองประธานกรรมการ
อธิบดีกรมประมง	กรรมการ
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	กรรมการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวกับสัตว์	กรรมการ
ผู้แทนจากสภาเกษตรกร	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์	กรรมการและเลขานุการ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่า ในประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ควรเพิ่มอธิบดีกรมทรัพยากรทางชีววิทยา ร่วมพิจารณาในกรณีที่มีการจัดสิทธิบัตรในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเฉพาะถิ่นในแต่ละถิ่น

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่า ในประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือคณะกรรมการที่มีตัวแทนจากสมาคม ชมรม เห็นควรเปลี่ยนเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ตามที่กำหนด ส่วนการคัดเลือกหรือวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่า ควรเพิ่มเติม คณะกรรมการ คือ ผู้แทนกระทรวง วัฒนธรรมท่องเที่ยว แมวไทยเป็นสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ต่างชาติให้ความสนใจและมีการส่งออกต่อปี หลายร้อยตัวควรมีการส่งออกเชิงพาณิชย์อย่างถูกต้องตามกฎหมายและผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว การประกวดสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เช่น แมวไทยวิเชียรมาศ

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่าประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ผู้วิจัย นำเสนอนั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่นี้

1) คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ควรเพิ่มอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ร่วมพิจารณาในกรณีที่มีการจดสิทธิบัตร ในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเฉพาะถิ่นในแต่ละถิ่น

2) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ตามที่กำหนด ส่วนการคัดเลือกหรือวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

3) การนำเข้า ส่งออกเชิงการค้าถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนดไว้

2) วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(1) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

(2) การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวาระสอง

(3) หากยังมี ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ารับตำแหน่ง

(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่า ในประเด็นวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่า ในประเด็นวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่า ในประเด็นวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่า ในประเด็นวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม ในประเด็นวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถ

(6) ต้องโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(7) พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

- ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

- การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

- การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่าในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่าในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่า ในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เห็นควรตัดออก ข้อ (7) พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่นี้

เห็นควรตัดออก ข้อ (7) พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

หน้าที่และอำนาจ

1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัติ

นี้

2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีประกาศ ในเรื่อง

(1) การกำหนดประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง

(2) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง

(3) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุง

หรือพัฒนาสายพันธุ์สัตว์ ที่เกี่ยวข้องกับการ คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น

3) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ในเรื่อง

(1) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้อัตรานี้ไม่สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนด

4) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

5) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย การประชุมคณะกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่าในประเด็นหน้าที่และอำนาจ ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่า ในประเด็นหน้าที่และอำนาจเห็นควรเพิ่มเติมคือ ให้คำแนะนำของรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงและการออกประกาศกระทรวง ไม่ต้องระบุเรื่องทุกเรื่องถ้าเป็นกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงต้องผ่านคำแนะนำของรัฐมนตรี และกำหนดกรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ 60 วัน

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่า ที่ผู้วิจัยเสนอนั้น เห็นควรเพิ่มเติม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการ การศึกษา ทดลองวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ตามมาตรฐานสายพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้คำนึงถึงไม่ทำธุรกรรมสัตว์พื้นเมือง

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่า ในประเด็นหน้าที่และอำนาจ ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นหน้าที่และอำนาจ ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่นี้

1) ให้คำแนะนำของรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงและการออกประกาศกระทรวง ไม่ต้องระบุเรื่อง ทุกเรื่องถ้าเป็นกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงต้องผ่านคำแนะนำของรัฐมนตรี

2) ควรเพิ่มเติม หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอนุญาตขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้คำนึงถึงไม่ทำธุรกรรมสัตว์พื้นเมือง

4) พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

เป็นเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
หน้าที่และอำนาจ

(1) เป็นเจ้าพนักงานคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่และอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(2) เข้าไปในอาคารสถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(3) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณี ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(4) สั่งให้ผู้ใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการ

(6) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(7) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต

(8) ดำเนินการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่า ประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ต้องมีระเบียบวิธีการปฏิบัติตามที่กำหนด

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่าประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่า ประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นพ้องด้วยในทุกประเด็น

5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป็นฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาตเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

หน้าที่และอำนาจ

- (1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
- (3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่กำหนดไว้
- (4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้
- (5) พิจารณาให้อนุญาตในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า
- (6) พิจารณาให้อนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า
- (7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดตามท้ายกฎหมายนี้
- (8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่า ในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการขึ้นทะเบียนและมีอำนาจในการเลี้ยงการเพาะพันธุ์ ส่วนด้านการปรับปรุงพันธุ์ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อพิจารณาถึงการที่ผู้ได้รับอนุญาต

ปรับปรุงพันธุ์ หรือวิธีการในการปรับปรุงพันธุ์จะมีผลกระทบต่อสัตว์พื้นเมืองที่มีอยู่เดิมมากหรือน้อยเพียงใด

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทำหน้าที่การขึ้นทะเบียนและตรวจสอบเอกสารเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่า มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือพิจารณาให้อำนาจในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ กระจายพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่าในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เห็นควรปรับ ข้อ (3) และ (4) ให้เป็นข้อเดียวกันและเนื้อหาเดียวกัน และตัดออกข้อ (6) พิจารณาให้อำนาจในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม ในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรกลุ่มเฉพาะนี้

1) ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทำหน้าที่การขึ้นทะเบียนและตรวจสอบเอกสารเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

2) จัดตั้งคณะกรรมการ ดูแลการปรับปรุงพันธุ์ เพื่อพิจารณาถึงการที่ผู้ได้รับอนุญาตวิธีการในการปรับปรุงพันธุ์จะมีผลกระทบต่อสัตว์พื้นเมืองที่มีอยู่เดิมมากหรือน้อยเพียงใด

3) ผู้พิจารณา ผู้อนุญาตในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ กระจายพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า

ประเด็นที่ 3 การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต

(3.1) การขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(3.2) การพิจารณาให้อำนาจและออกใบอนุญาตจะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า และหากไม่ได้รับอนุญาตก็ต้องแจ้งพร้อมเหตุผลต่อผู้ขออนุญาตโดยด่วน

(3.3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา (อายุการใช้งาน) 3 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้

(3.4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ได้ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีคำสั่ง

ไม่อนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่าประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือควรมีการชี้เฉพาะการอนุญาตในเชิงการค้าและการอนุญาตแบบทั่วไป มีความแตกต่างกันอย่างไร

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ควรระบุผู้มีอำนาจพิจารณาให้ชัดเจนใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา ต่ออายุการใช้งาน 5 ปี และระยะเวลาในการอุทธรณ์มีกรอบระยะเวลา 60 วัน

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่าประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน 60 วันนับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่าประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ควรเพิ่มคำนิยาม คำว่า ใบอนุญาต ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา ต่ออายุการใช้งาน 3 ปี ระยะเวลาในการอุทธรณ์มีระยะเวลา 60 วัน

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตประชากรกลุ่มเฉพาะนี้

- 1) ให้ชี้เฉพาะการอนุญาตในเชิงการค้าและการอนุญาตแบบทั่วไปมีความแตกต่างกันอย่างไร
- 2) ให้ระบุผู้มีอำนาจพิจารณา ผู้อนุญาตให้ชัดเจน
- 3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลาเมื่ออายุการใช้งาน 5 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้
- 4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำหนดระยะเวลาภายใน 60 วันนับจาก

วันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือเพิกถอนในอนุญาต หรือไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ประเด็นที่ 4 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4.1) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศกำหนด

(1) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น

(2) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้

นำออก นอกราชอาณาจักร

(3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและ นำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น

(6) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร

(7) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด

(4.2) ห้ามมิให้ผู้ใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(4.3) ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

คำตอบที่ได้มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่าประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น แต่ข้อเสนอแนะ ในหัวข้อ (4.3) คือควรเพิ่มการพิจารณาตามกฎหมายอื่น ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พระราชบัญญัติกรมการประมง กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ เห็นควรตัดข้อ (4.1), (4.2) และ (4.3) ซึ่งมีกฎหมายและมาตรการเฉพาะอยู่แล้วและเป็นการจำกัดสิทธิ์

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่าประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ เห็นควรตัดข้อ (2), (4), (5), (6), (7) และ (4.2), และ (4.3)

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่าประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ประชากรกลุ่มเฉพาะนี้

1) ให้พิจารณาตามกฎหมายตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พระราชบัญญัติกรมการประมง กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

2) เห็นควรตัดข้อ (2), (4), (5), (6), (7) และ (4.1), (4.2), และ (4.3) ซึ่งมีกฎหมายและมาตรการเฉพาะอยู่แล้วและเป็นการจำกัดสิทธิ์

ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

(5.1) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(1) ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

(2) ขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) ขอปรับปรุงสายพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้า โดยได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5.2) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ให้การดูแล เลี้ยงดู ตามสายพันธุ์ของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2) การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองต้องคำนึงถึงสิทธิสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(3) ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น มาขยายพันธุ์ เพาะพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4) ต้องลงทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในความครอบครองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(5.3) ผู้ที่พบเห็นการเลี้ยงดู หรือการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองในลักษณะของการทารุณกรรม ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง คำตอบที่ได้มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่าประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. 2565 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2565

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่าประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ขอให้สัตวแพทย์และสัตวบาลเป็นผู้ดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ตัดส่วนการขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออก และขอปรับปรุงพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย ให้รัฐมีหน้าที่สนับสนุนการค้นคว้าสัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้า

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่าประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตเห็นควรตัดข้อ (5.1), (5.2), (5.3) ออกและให้สัตวบาลในท้องถิ่นนั้นดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา ดูแลสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตประชากรกลุ่มเฉพาะนี้

1) ให้เพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. 2565 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2565

2) ตัดส่วนการขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) ให้รัฐมีหน้าที่สนับสนุนการค้นคว้าสัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้า

4) เห็นควรตัดออกข้อ (5.1), (5.2), (5.3)

5) ให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา ดูแลสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประเด็นที่ 6 บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ

คำตอบที่ได้มีดังนี้

กลุ่มเฉพาะ 1

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 เห็นด้วยว่าประเด็นบทกำหนดโทษที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ให้มีการจัดตั้งกองทุน เพิ่มค่าธรรมเนียมสูงสุด และควรมีระเบียบในการใช้ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บ เห็นควรให้การปรับปรุงพันธุ์อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ

กลุ่มเฉพาะ 2

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าประเด็นบทกำหนดโทษมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โทษปรับบังคับการที่กำหนดเป็นรายวัน ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

กลุ่มเฉพาะ 3

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 เห็นด้วยว่าประเด็นบทกำหนดโทษที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น

กลุ่มเฉพาะ 4

ประชากรกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นด้วยว่าประเด็นบทกำหนดโทษที่ผู้วิจัยนำเสนอเห็นคล้อยด้วยในทุกประเด็น แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ในส่วนของงบประมาณควรมีหน่วยงานเข้ามาดูแลการจัดเก็บค่าธรรมเนียม

สรุปคำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มในประเด็นบทกำหนดโทษประชากรกลุ่มเฉพาะนี้

1) โทษปรับบังคับการที่กำหนดเป็นรายวัน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

จากการอภิปรายของประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม พบว่าประชากรกลุ่มเฉพาะส่วนใหญ่เห็นพ้องด้วยในทุกประเด็นที่กำหนดไว้

สรุปผลจากคำตอบของกลุ่มเฉพาะ ดังนี้

1) ประเด็นคำนิยาม ประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นคำนิยาม คำว่าการส่งเสริมสัตว์พื้นเมือง มีกลุ่ม 1 ที่ไม่เห็นด้วย คือ เห็นควรตัดออกเนื่องจากซ้ำซ้อนกับคำนิยาม คำว่า อนุรักษ์

2) ประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พื้นเมือง ที่เป็นคณะกรรมการโดยมีโครงสร้าง คณะกรรมการนั้นประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นคณะกรรมการที่มาจากกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตรกร ซึ่งกลุ่มเฉพาะ กลุ่ม 2 เห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องระบุชัดเจนให้ใช้คำรวมๆว่ากรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน และการคัดเลือกหรือวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

3) ประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นกลุ่ม 4 คือ เห็นควรตัดข้อ (7) คือพ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัดแล้วแต่กรณีออก

4) ประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นกลุ่ม 4 ที่เห็นว่าควรรวมข้อ (2.3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พื้นเมืองที่กำหนดไว้และ ข้อ (2.4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้ให้นำรวมเข้าด้วยกันเพราะมีเนื้อหาเดียวกัน

5) ประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่ม 1 ในเรื่องใบอนุญาตควรกำหนดระยะเวลาเป็น 5 ปีเพื่อลดภาระของผู้อนุญาตและผู้มาขอต่อใบอนุญาตและกลุ่ม 2 เห็นว่าในเรื่องใบอนุญาตควรกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจน การต่อใบอนุญาตควรเป็นใบอนุญาตตลอดชีพ เพื่อไม่ให้เป็นภาระของผู้อนุญาตและผู้มาขอต่อใบอนุญาต

ในเรื่องสิทธิในการอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการประชากรทุกกลุ่มเห็นว่าควรเพิ่มเป็นภายใน 60 วันนับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

6) ประเด็นการคุ้มครองสัตว์พื้นเมือง ประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นควรตัดประเด็นการคุ้มครองทั้งหมดออก เนื่องจากมีกฎหมายเฉพาะอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

7) ประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตประชากรทุกกลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นควรตัดประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตออกทั้งหมดเนื่องจากมีพระราชบัญญัติการทารุณกรรมสัตว์ควบคุมบทลงโทษใน มาตรา 381 ผู้ใด

กระทำการทารุณต่อสัตว์ หรือฆ่าสัตว์โดยให้ได้รับทุกขเวทนาอันไม่จำเป็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อัตราโทษแก้ไขเพิ่มเติม โดย มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2558

จากการทำ Co-Design ได้มีการสรุปคำตอบของกลุ่มเฉพาะแต่ละกลุ่มเปรียบเทียบได้ ดังนี้ (ดูตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะ

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ประเด็นที่ 1 คำนิยาม				
“สัตว์พันธุ์พื้นเมือง”	✓	✓	✓	✓
“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง”	✗	✓	✓	✓
“การอนุรักษ์”	✓	✓	✓	✓
“หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน”	✓	✓	✓	✓
“คณะกรรมการ”	✓	✓	✓	✓
“พนักงานเจ้าหน้าที่”	✓	✓	✓	✓
“นายทะเบียน”	✓	✓	✓	✓
“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”	✓	✓	✓	✓
“เชิงการค้า”	✓	✓	✓	✓
“ประชาชน”	✓	✓	✓	✓
“กฎหมายต้นแบบ”	✓	✓	✓	✓
ประเด็นที่ 2 องค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง				
คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีองค์คณะกรรมการ ประกอบด้วย				
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานกรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมปศุสัตว์ รองประธานกรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมประมง กรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กรรมการ	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตรกร กรรมการ	✓	✗	✓	✓
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์ กรรมการและเลขานุการ	✓	✓	✓	✓
วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ				
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี	✓	✓	✓	✓
การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง	✓	✓	✓	✓
หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ารับตำแหน่ง	✓	✓	✓	✓
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน	✓	✓	✓	✓
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ				
(1) ตาย	✓	✓	✓	✓
(2) ลาออก	✓	✓	✓	✓
(3) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ	✓	✓	✓	✓
(4) เป็นบุคคลล้มละลาย	✓	✓	✓	✓
(5) เป็นผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจเป็นคนที่ไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถ	✓	✓	✓	✓
(6) ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	✓	✓	✓	✓
(7) พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี	✓	✓	✓	✗

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓
การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม	✓	✓	✓	✓
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	✓	✓	✓	✓
หน้าที่และอำนาจ				
(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และ ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีประกาศ ในเรื่อง - การกำหนดประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับ การศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุง หรือพัฒนาสายพันธุ์	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓
(3) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ในเรื่อง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ให้อัตรานี้ไม่สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนด	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓	✓ ✓
(4) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
(5) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
การประชุมคณะกรรมการให้นำทบัญญัติมาตรา 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	✓	✓	✓	✓
พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - เป็นเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	✓	✓	✓	✓
หน้าที่และอำนาจ				
(1) เป็นเจ้าพนักงานคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่และอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	✓	✓	✓	✓
(2) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น	✓	✓	✓	✓
(3) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(4) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชีหรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดีหรือใช้เป็น พยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
(5) ประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการ	✓	✓	✓	✓
(6) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(7) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต	✓	✓	✓	✓
(8) สำรวจการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร	✓	✓	✓	✓
(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - เป็นฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาตเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
หน้าที่และอำนาจ				
(1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่	✓	✓	✓	✓
(3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่กำหนดไว้	✓	✓	✓	✗
(4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้	✓	✓	✓	✗
(5) พิจารณาให้ผู้อนุญาตในการเลี้ยงเพาะพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า	✓	✓	✓	✓
(6) พิจารณาให้ผู้อนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า	✓	✓	✓	✓
(7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดตามทำยกฎหมายนี้	✓	✓	✓	✓
(8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
ประเด็นที่ 3 การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต				
(3.1) การขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง	✓	✓	✓	✓
(3.2) การพิจารณาให้ใบอนุญาตและออกใบอนุญาตจะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า และหากไม่ได้รับอนุญาตก็ต้องแจ้งพร้อมเหตุผลต่อผู้ขออนุญาตโดยด่วน	✓	✓	✓	✓
(3.3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา (อายุการใช้งาน) 3 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้	✗	✗	✓	✓
(3.4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน 30 วัน นับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด	✗	✗	✗	✗
ประเด็นที่ 4 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง				
(4.1) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศกำหนด	✓	✓	✓	✓
(1) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
(2) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออก นอกราชอาณาจักร	✓	✓	✗	✓
(3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✗	✓
(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตในการ	✓	✓	✗	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
นำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น				
(6) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร	✓	✓	✓	✓
(7) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขยาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด	✓	✓	✗	✓
(4.2) ห้ามมิให้บุคคลใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย	✓	✓	✗	✓
(4.3) ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าไปในราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย	✓	✓	✗	✓
ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต				
(5.1) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีสิทธิ ดังต่อไปนี้	✓	✓	✓	✓
(1) ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ	✓	✓	✓	✗
(2) ขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	✓	✓	✓	✗
(3) ขอปรับปรุงพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้า โดยได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	✓	✓	✓	✗
(5.2) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มเฉพาะ			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้				
(1) ให้การดูแล เลี้ยงดู ตามสายพันธุ์ของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✗
(2) การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองต้องคำนึงถึงสิทธิ สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและ การจัดสวัสดิภาพสัตว์	✓	✓	✓	✗
(3) ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น มาขยายพันธุ์ เพาะพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✗
(4) ต้องลงทะเบียน สัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในความ ครอบครองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓	✓	✓	✗
(5.3) ผู้ที่พบเห็นการเลี้ยงดู หรือ การใช้ประโยชน์สัตว์ พันธุ์พื้นเมืองในลักษณะของการทารุณกรรม ให้แจ้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✗
ประเด็นที่ 6 บทกำหนดโทษ				
กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ	✓	✓	✓	✓

กลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่มข้าราชการและนักวิชาการ

กลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่มนักสัตวบาลและสัตวแพทย์

กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า

กลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่มนักกฎหมายและทนายความ

1.5 ผลการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มผสม

ช่วงบ่าย เป็นการจัดทำ Co-Design สำหรับกลุ่มผสม การร่วมกันปรึกษาหารือและอภิปราย ในกลุ่มใช้เวลาดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง การดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะในช่วงเช้า

ประชากรกลุ่มผสมที่มาจากผู้นำเอาประชากรกลุ่มเฉพาะกลุ่มละ 1 คนมารวมกันเป็น 4 กลุ่ม จะทำให้เกิดความหลากหลายซึ่งหากนำเอาประเด็นในการทำ Co-Design เดียวกับประชากรกลุ่มเฉพาะ จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนตามประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันซึ่งอาจจะมีความคิดเห็น ที่คล้ายตามกันหรือขัดแย้งกันก็ได้แต่ก็ต้องมีคำตอบที่เป็นมิตรร่วมกันของกลุ่มผสมนั้น (ดูภาพประกอบที่ 5.9)

ภาพประกอบที่ 5.9 ประชากรกลุ่มผสมร่วมปรึกษาหารือและ อภิปราย

กลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ภายหลังจากร่วมปรึกษาหารือและอภิปรายร่วมกันแล้ว ให้กลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่นำเสนอหรือรายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่ม

ผลของคำตอบที่ได้จากการร่วมออกแบบ Co-Design ประชากรกลุ่มผสม ดังนี้
ประเด็นที่ 1 คำนิยาม

ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วย กับการกำหนดคำนิยามเช่นเดียวกับประชากรกลุ่มเฉพาะ แต่มีการตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

คำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่มผสม 1 เห็นควรเพิ่ม คำว่า ของไทย หรือประเทศไทย แนบท้ายด้วย และกลุ่มผสม 3 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรเพิ่มคำว่า สัตว์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คำว่า “การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คำว่า “การอนุรักษ์” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคำนิยาม และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คำว่า “หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่มผสม 1 มีข้อเสนอแนะเห็นควรให้ตัดออก

คำว่า “คณะกรรมการ” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีค่านิยาม และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่มผสม 1 เห็นควรเพิ่มเติมเจ้าหน้าที่ของกรมการประมง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายและกลุ่มผสม 2 และกลุ่มผสม 3 เห็นควรเพิ่มความหมายว่า ให้รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่กรมประมง เจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

คำว่า “นายทะเบียน” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่มผสม 1 มีข้อเสนอแนะว่า นายทะเบียนควรเป็นผู้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งและมีกลุ่มผสม 3 เห็นควรเพิ่มความหมายว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีค่านิยาม และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คำว่า “เชิงการค้า” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีค่านิยาม และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คำว่า “ประชาชน” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีกลุ่มเฉพาะ 3 แนะนำว่า เห็นควรตัดค่านิยาม คำว่าประชาชนออก

คำว่า “กฎหมายต้นแบบ” ประชากรกลุ่มผสมส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า กลุ่มผสม 1 กลุ่มผสม 2 และมีกลุ่มผสม 3 แนะนำว่าเห็นควรตัดค่านิยาม คำว่ากฎหมายต้นแบบออก

ประชากรทั้ง 4 กลุ่มผสม ในเรื่องค่านิยาม ประชากรกลุ่มผสม เห็นด้วยกับค่านิยามที่กำหนด แต่เน้นเรื่องการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเสนอให้

เพิ่มเติมคำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” คำว่า “ของไทย หรือประเทศไทย” ต่อท้าย

ค่านิยาม คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” เห็นควรเพิ่มเติมเจ้าหน้าที่ของกรมการประมง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และให้รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

“นายทะเบียน” ควรเป็นผู้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง

ควรตัดคำว่า “ประชาชน” ออก

ควรตัดคำว่า “กฎหมายต้นแบบ” ออก

เพิ่มเติม คำว่า “รัฐมนตรี”

เพิ่มเติม คำว่า “สวัสดิการสัตว์”

เพิ่มเติม คำว่า “ผู้อนุญาต” “ผู้ขอรับใบอนุญาต” และคำว่า “คุ้มครอง”

เพิ่มเติม คำว่าทางการค้า เพื่อประโยชน์ทางการค้า สิทธิประโยชน์

ประเด็น 2 องค์การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

1) คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีองค์คณะกรรมการ ประกอบด้วย

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ประธานกรรมการ
อธิบดีกรมปศุสัตว์	รองประธานกรรมการ
อธิบดีกรมประมง	กรรมการ
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	กรรมการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวข้องสัตว์	กรรมการ
ผู้แทนจากสภาเกษตรกร	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์	กรรมการและเลขานุการ

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มผสม 1

ประชากรกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่า คณะกรรมการเห็นควรตัด ผู้แทนออกทั้งหมด และเปลี่ยนเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีองค์คณะกรรมการจำนวน 5 คน

กลุ่มผสม 2

ประชากรกลุ่มผสม 2 เห็นด้วยกับการนำเสนอของผู้วิจัย และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยแต่มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการแบ่งคณะกรรมการโดย ตำแหน่งปลัดกระทรวงเกษตรสหกรณ์ อธิบดี ตามที่กำหนดไว้ และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในส่วนผู้แทนสมาคม แทนจากสภาเกษตรกร โดยการกำหนดคุณสมบัติหรือเงื่อนไขในการเข้ามา เป็นคณะกรรมการ

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วย แต่มีข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มอธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และแนะนำว่าเห็นควรตัด อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวข้อง กับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตรกร

สรุปผลคำตอบของประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม

1) คณะกรรมการเห็นควรตัดคำว่าผู้แทนออกทั้งหมด และเปลี่ยนเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

2) แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

3) เพิ่มเติมการแบ่งคณะกรรมการโดยตำแหน่งปลัดกระทรวงเกษตรสหกรณ์ อธิบดีตามที่กำหนดไว้ และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้กำหนดคุณสมบัติหรือเงื่อนไขในการเข้ามาเป็นคณะกรรมการโดยประกาศของรัฐมนตรี

4) เห็นควรตัด อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตร

2) วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(1) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

(2) การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวาระสอง

(3) หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ารับตำแหน่ง

(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม เห็นด้วยกับการนำเสนอของผู้วิจัย และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(4) เป็นบุคคลล้มละลาย

(5) เป็นผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถ

(6) ต้องโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น โทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(7) พันจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

- ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

- การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มผสม 1 กลุ่มผสม 2 และกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยกับการนำเสนอของผู้วิจัย และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระแนะนำว่าเห็นควรตัดข้อ (7) ออก

หน้าที่และอำนาจ

1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัติ
นี้

2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีประกาศ ในเรื่อง

(1) การกำหนดประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง
(2) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง
(3) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุงหรือพัฒนาสายพันธุ์สัตว์ ที่เกี่ยวข้องกับการ คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น

3) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ในเรื่อง

(1) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้อัตรานี้ไม่สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนด

4) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

5) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มผสม 1 และ กลุ่มผสม 2

เห็นด้วยว่า มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัดหัวข้อ 2 และหัวข้อ 3 ให้ตัดคำว่าปรับปรุงออก

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมายลำดับรอง ตามพระราชบัญญัตินี้

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยว่าควรตัดคำว่า “พิจารณา” ออก เหลือใช้เพียงคำว่า อุทธรณ์คำสั่ง

4) พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

เป็นเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน้าที่และอำนาจ

(1) เป็นเจ้าพนักงานคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่และอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญาและตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(2) เข้าไปในอาคารสถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและ ตรวจสอบเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(3) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้

(4) สั่งให้ผู้ใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มี เหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็น พยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการ

(6) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

(7) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากพันธุ์สัตว์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต

(8) ดำเนินการขึ้นทะเบียนพันธุ์สัตว์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มผสม 1

ประชากรกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่า มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัดหัวข้อ (2) และหัวข้อ (4)

ออก

กลุ่มผสม 2

ประชากรกลุ่มผสม 2 เห็นด้วยว่าในหัวข้อ (6) (7) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีข้อเสนอแนะเห็นควรตัด หัวข้อ (8) ออก

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่า เจ้าพนักงานกรมปศุสัตว์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในหัวข้อ (6), (7), (8) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยในประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ผู้วิจัยนำเสนอในทุกประเด็น และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มส่วนใหญ่นี้

- 1) เห็นควรตัดหัวข้อ (2) และหัวข้อ (4) ออก
- 2) เพิ่มเติมในหัวข้อ (6), (7) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- 3) เห็นควรตัดหัวข้อ (8) ออก
- 4) เจ้าพนักงานกรมปศุสัตว์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

5) ในหัวข้อ (6), (7), (8) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

เป็นฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาตเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
หน้าที่และอำนาจ

- (1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงาน

เจ้าหน้าที่

- (3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ที่กำหนดไว้

(4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้

(5) พิจารณาให้อินนุญาติในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า

(6) พิจารณาให้อินนุญาติในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า

(7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดตามท้ายกฎหมายนี้

(8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มผสม 1

ประชากรกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่าควรเพิ่มเติมฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อินนุญาติใบอนุญาต เพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และเห็นควรตัดหัวข้อ (5) ตัดคำว่าปรับปรุงพันธุ์ และเปลี่ยนคำว่าเชิงการค้า เป็นเชิงพาณิชย์ ทั้งหมด

กลุ่มผสม 2

ประชากรกลุ่มผสม 2 เห็นด้วยว่า มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัด หัวข้อ (8) ออก

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าควรเพิ่มเติม ในหัวข้อ (2) ควรกำหนดให้แต่งตั้งนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้วิจฉยนเสนอในทุกประเด็น และไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มส่วนใหญ่นี้

1) เพิ่มเติมฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อินนุญาติ ใบอนุญาต เพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

2) เห็นควรตัดหัวข้อ (5) ตัดคำว่า ปรับปรุงพันธุ์ และเปลี่ยนคำว่าเชิงการค้าเป็นเชิงพาณิชย์ทั้งหมด

3) เห็นควรตัด หัวข้อ (8) ออก

4) เพิ่มเติม ในหัวข้อ (2) ควรกำหนดให้แต่งตั้งนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประเด็นที่ 3 การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต

(3.1) การขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(3.2) การพิจารณาให้อนุญาตและออกใบอนุญาตจะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า และหากไม่ได้รับอนุญาตก็ต้องแจ้งพร้อมเหตุผลต่อผู้ขออนุญาตโดยด่วน

(3.3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา (อายุการใช้งาน) 3 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้

(3.4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มผสม 1

ประชากรกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่า ในหัวข้อ (3.4) เห็นควรเพิ่มสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออนุกรรมการได้ภายใน 90 วัน

กลุ่มผสม 2

ประชากรกลุ่มผสม 2 เห็นด้วยว่าในหัวข้อ (3.4) เพิ่มเห็นควรเพิ่มสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออนุกรรมการระยะเวลาในการพิจารณาภายใน 30 วัน

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าในหัวข้อที่ (3.4) ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต และ ไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายใน 60 วัน นับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือ ไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการยื่นขอการจดทะเบียนใบอนุญาตต้องแจ้งขออนุญาตเพื่อการครอบครอง หรือแจ้งขออนุญาตเพื่อขอใบอนุญาต

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยว่าในหัวข้อที่ (3.2) ควรกำหนดระยะเวลาใช้ชัดเจนในส่วนของการยื่นอุทธรณ์ภายใน 60 วัน

ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มส่วนใหญ่นี้

1) ในหัวข้อที่ (3.4) ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต และ ไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายใน 60 วัน

นับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการยื่นขอการจดทะเบียนใบอนุญาตต้องแจ้งขออนุญาตเพื่อการครอบครอง หรือแจ้งขออนุญาตเพื่อขอใบอนุญาต

ประเด็นที่ 4 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4.1) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศกำหนด

(1) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น

(2) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออกนอกราชอาณาจักร

(3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและ นำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น

(6) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร

(7) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด

(4.2) ห้ามมิให้ผู้ใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(4.3) ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

คำตอบที่ได้มีดังนี้

กลุ่มผสม 1

ประชากรกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่า มีข้อเสนอแนะว่าเห็นควรตัดหัวข้อ (4.1), (2), (4), (5), (7) และหัวข้อ (4.2), (4.3) ออก

กลุ่มผสม 2

ประชากรกลุ่มผสม 2 เห็นด้วยว่ามีข้อเสนอแนะว่าเห็นควรตัดหัวข้อ (4.1), (2), (5), (6), (7) และหัวข้อ (4.2), (4.3) ออก

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าในหัวข้อ (4.1) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด และมีข้อเสนอแนะในหัวข้อ (4.1) (2) เห็นควรตัดออกในหัวข้อ (4.1) (4) การใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เห็นควรให้ระบุความชัดเจน ว่าการใช้ประโยชน์ในการเลี้ยงเพื่อความสวยงาม เลี้ยงเพื่อเป็นอาหาร หรือเชิงพาณิชย์ และแนะนำว่าเห็นควรตัด ในหัวข้อ (4.1) (6), (7) และหัวข้อ (4.3) ออก

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยว่าในหัวข้อ (4.2) ควรมีการระบุให้ชัดเจนว่าอธิบดีกรมอะไรที่มีหน้าที่อนุญาต

ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มส่วนใหญ่นี้

- 1) เห็นควรตัดหัวข้อ (4.1), (2), (4), (5), (6), (7) และหัวข้อ (4.2), (4.3) ออก
- 2) เพิ่มความชัดเจน ว่าการใช้ประโยชน์ในการเลี้ยงเพื่อความสวยงามเลี้ยงเพื่อเป็นอาหารหรือเชิงพาณิชย์
- 3) เพิ่มเติมในหัวข้อ (4.2) ควรมีการระบุให้ชัดเจนว่าอธิบดีกรมอะไรที่มีหน้าที่อนุญาต
- 4) เพิ่มกฎหมายระหว่างประเทศไซเตส

ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

(5.1) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(1) ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

(2) ขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) ขอปรับปรุงสายพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้าโดยได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5.2) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) ให้การดูแล เลี้ยงดู ตามสายพันธุ์ของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2) การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองต้องคำนึงถึงสิทธิสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(3) ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น มาขยายพันธุ์ เพาะพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(4) ต้องลงทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในความครอบครองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(5.3) ผู้ที่พบเห็นการเลี้ยงดู หรือการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองในลักษณะของการทารุณกรรม ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง คำตอบที่ได้มีดังนี้

กลุ่มผสม 1

ประชากรกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่า ในหัวข้อ (5.1) เห็นควรเพิ่มเติมว่า ขอให้นายสัตวบาลและสัตวแพทย์ดูแลรักษาวงจรชีวิตสัตว์ และมีข้อเสนอเห็นควรตัดย่อหน้า 2 ออก ในเรื่องการใช้ประโยชน์ ส่วนในเรื่องการขอปรับปรุงพันธุ์ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ และในหัวข้อ (5.2) เห็นควรแก้ไขให้การเลี้ยงดูสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีข้อเสนอเห็นควรตัดคำว่า ตามสายพันธุ์ออก และเห็นควรเพิ่ม ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่นมาขยายพันธุ์ร่วมกับสายพันธุ์พื้นเมือง ในหัวข้อ (5.3) เห็นควรตัดออกทั้งหมด

กลุ่มผสม 2

ประชากรกลุ่มผสม 2 เห็นด้วยว่าในหัวข้อ (5.1), (5.2) เห็นควรตัดออกแต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ห้ามนำสายพันธุ์ต่างถิ่นมาขยายพันธุ์โดยผสมข้ามสายพันธุ์กับสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าในหัวข้อ (5.1) ควรเพิ่มเติมว่า ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ และสามารถขอคำปรึกษาจากนายสัตวบาลเกี่ยวกับการดูแลและแนะนำว่าเห็นควรตัดหัวข้อ 5.3 ออก

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นด้วยในประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตผู้วิจัยนำเสนอในทุกประเด็น มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มคำนิยาม “สิทธิประโยชน์” ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มส่วนใหญ่

1) เพิ่มเติมในหัวข้อ (5.1) ว่า ขอให้นายสัตวบาลและสัตวแพทย์ดูแลรักษาวงจรชีวิตสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ สามารถขอคำปรึกษาจากนายสัตวบาลเกี่ยวกับการดูแล

2) เห็นควรตัดย่อหน้า 2 ออก ในเรื่องการใช้ประโยชน์ ส่วนในเรื่องการขอปรับปรุงพันธุ์ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ

3) เห็นควรแก้ไขในหัวข้อ (5.2) ให้การเลี้ยงดูสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

4) เห็นควรตัดคำว่า ตามสายพันธุ์ ออก

- 5) เพิ่มเติม ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่นมาขยายพันธุ์ร่วมกับสายพันธุ์พื้นเมือง
- 6) ในหัวข้อ (5.3) เห็นควรตัดออกทั้งหมด
- 7) เพิ่มเติม คือ ห้ามนำสายพันธุ์ต่างถิ่นมาขยายพันธุ์โดยผสมข้ามสายพันธุ์กับสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประเด็นที่ 6 บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ

กลุ่มผสม 1 และ กลุ่มผสม 2

เห็นด้วยว่าเห็นด้วยกับการนำเสนอของผู้วิจัย และไม่มีข้อเสนอนะเพิ่มเติมแต่อย่างใด

กลุ่มผสม 3

ประชากรกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าควรเพิ่มเติมในเรื่องการถอนใบอนุญาต กำหนดโทษ โดยการเพิกถอนว่ามีโทษอย่างไรบ้างถึงจะถูกถอนใบอนุญาต

กลุ่มผสม 4

ประชากรกลุ่มผสม 4 เห็นควรเพิ่มด้วยว่า กำหนดโทษปรับ หรือให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้

ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม ประชากรกลุ่มส่วนใหญ่นี้

- 1) เพิ่มเติมในเรื่องการถอนใบอนุญาต กำหนดโทษโดยการเพิกถอนว่ามีโทษอย่างไรบ้างถึงจะถูกถอนใบอนุญาต
- 2) เพิ่มเติมการกำหนดโทษปรับ หรือให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้
- 3) เพิ่มเติม ควรศึกษาในส่วนของ การวางแผนและบริหารจัดการงบประมาณ ค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

สรุปผลคำตอบจากกลุ่มผสม

- 1) ในเรื่องคำนิยาม หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน กลุ่ม 1 มีความเห็นควรตัดออก ซึ่งยังไม่มีความหมายที่ชัดเจน กลุ่มผสม 1 กลุ่มผสม 2 กลุ่มผสม 3 คำนิยามคำว่ากฎหมายต้นแบบ เห็นควรตัดออก เพราะถ้ามีร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วควรตัดกฎหมายต้นแบบออกเพื่อไม่ให้เกิดความซับซ้อน และเห็นควรเพิ่มเติมนิยามคำว่า สวัสดิการสัตว์ คุ่มครอง พนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน ผู้อนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตรัฐมนตรี ทางการค้า และเพื่อประโยชน์ทางการค้า
- 2) ประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองกลุ่มผสม 1 มีความเห็นว่าควรตัดผู้แทนออกทั้งหมดและเปลี่ยนเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มผสม 2 เห็นว่าควรกำหนดคุณสมบัติการคัดเลือกจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับวาระการประชุมนั้น ๆ

เช่น ชมรมแมว ถ้ามีวาระการประชุมเกี่ยวกับแมวอาจคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจากชมรมแมว 1-2 ท่าน เพื่อประชุมร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิในวาระนั้น ๆ

3) ประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผสม 2 เห็นควรตัดหัวข้อ (2.8) ออก เนื่องจากอาจเกิดความซ้ำซ้อนกับหัวข้ออื่น ๆ

4) ประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต กลุ่มผสม 1 กลุ่มผสม 2 และ กลุ่มผสม 3 เห็นว่าควรเพิ่มเติมเวลาการยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือระยะเวลา 60 วัน ต่อคณะกรรมการ

5) ประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองกลุ่มผสม 1 เห็นควรตัดหัวข้อ (4.1), (2), (4), (5), (6), (7) และหัวข้อ (4.2), (4.3) ออกเนื่องจากมีกฎหมายระบุไว้แล้วอาจจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

6) ประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต กลุ่มผสม 1 ในหัวข้อ (5.3) เห็นควรตัดออกเนื่องจากมีกฎหมายระบุไว้แล้ว

เมื่อได้คำตอบแล้วจึงได้จัดทำตารางเปรียบเทียบคำตอบจากประชากรกลุ่มผสม ดังที่ได้คำตอบมาข้างต้น (ดูตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design ของกลุ่มผสม

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1 *	กลุ่ม 2 *	กลุ่ม 3 *	กลุ่ม 4 *
ประเด็นที่ 1 คำนิยาม				
“สัตว์พันธุ์พื้นเมือง”	✓	✓	✓	✓
“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง”	✓	✓	✓	✓
“การอนุรักษ์”	✓	✓	✓	✓
“หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน”	✗	✓	✓	✓
“คณะกรรมการ”	✓	✓	✓	✓
“พนักงานเจ้าหน้าที่”	✓	✓	✓	✓
“นายทะเบียน”	✓	✓	✓	✓
“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”	✓	✓	✓	✓
“เชิงการค้า”	✓	✓	✓	✓
“ประชาชน”	✓	✓	✓	✓
“กฎหมายต้นแบบ	✗	✗	✗	✓
ประเด็นที่ 2 องค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีองค์คณะกรรมการประกอบด้วย				
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานกรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมปศุสัตว์ รองประธานกรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมประมง กรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรรมการ	✓	✓	✓	✓
อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กรรมการ	✓	✓	✓	✓
ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตรกร กรรมการ	✗	✗	✓	✓
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์ กรรมการ และเลขานุการ	✓	✓	✓	✓
วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ				
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี	✓	✓	✓	✓
การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง	✓	✓	✓	✓
หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาใหม่ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ารับตำแหน่ง	✓	✓	✓	✓
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน	✓	✓	✓	✓
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ				
(1) ตาย	✓	✓	✓	✓
(2) ลาออก	✓	✓	✓	✓
(3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความ	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ประพุดิเลื่อมเลีย หรือหย่อนความสามารถ				
(4) เป็นบุคคลล้มละลาย	✓	✓	✓	✓
(5) เป็นผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถ	✓	✓	✓	✓
(6) ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	✓	✓	✓	✓
(7) พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี	✓	✓	✓	✓
ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓
การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม	✓	✓	✓	✓
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	✓	✓	✓	✓
หน้าที่และอำนาจ				
(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และ ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีประกาศ ในเรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับ การศึกษา 	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ทดลอง วิจัย และปรับปรุง หรือพัฒนาสายพันธุ์				
(3) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงในเรื่อง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับการ คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ให้อัตรานี้ไม่สูงเกินกว่า อัตราที่กำหนด	✓	✓	✓	✓
(4) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์ พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(5) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ปฏิบัติการตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย การประชุมคณะกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	✓	✓	✓	✓
พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - เป็นเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุ สัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	✓	✓	✓	✓
หน้าที่และอำนาจ				
(1) เป็นเจ้าพนักงานคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มี หน้าที่และอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล กฎหมายอาญาและตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา	✓	✓	✓	✓
(2) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปใน ยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอัน ควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ใน	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
เวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือใน เวลาทำการของสถานที่นั้น				
(3) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่ เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(4) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่ การดำเนินคดี หรือใช้เป็น พยานหลักฐานในการ พิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	✓	✓	✓	✓
(5) ประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในการปฏิบัติการ	✓	✓	✓	✓
(6) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(7) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต	✓	✓	✓	✓
(8) ดำเนินการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละ ท้องถิ่นในราชอาณาจักร	✓	✓	✓	✓
(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - เป็นฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาตเพื่อการ คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
หน้าที่และอำนาจ				
(1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์ พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์ พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่	✓	✓	✓	✓
(3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียน	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่กำหนดไว้				
(4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียน สัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้	✓	✓	✓	✓
(5) พิจารณาให้อินนุญาติในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อ ประโยชน์เชิงการค้า	✓	✓	✓	✓
(6) พิจารณาให้อินนุญาติในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์ พื้นเมืองเชิงการค้า	✓	✓	✓	✓
(7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนด ตามท้ายกฎหมายนี้	✓	✓	✓	✓
(8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงาน เจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✗	✓	✓
(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	✓	✓	✓	✓
ประเด็นที่ 3 การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต				
(3.1) การขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการเพิก ถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง	✓	✓	✓	✓
(3.2) การพิจารณาให้อินนุญาติและออกใบอนุญาต จะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้าและหากไม่ได้รับอนุญาต ก็ต้องแจ้งพร้อมเหตุผลต่อผู้ขออนุญาตโดยด่วน	✓	✓	✓	✓
(3.3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา (อายุการใช้งาน) 3 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้	✓	✓	✓	✓
(3.4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอน ใบอนุญาต หรือ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือ เพิกถอน ใบอนุญาต หรือ ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำ วินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด	✗	✗	✗	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
ประเด็นที่ 4 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง				
(4.1) ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศกำหนด	✗	✓	✓	✓
(1) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
(2) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออก นอกราชอาณาจักร	✗	✓	✓	✓
(3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✗	✓	✓	✓
(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และ นำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น	✗	✓	✓	✓
(6) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร	✓	✓	✓	✓
(7) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขยายหรือจำหน่ายด้วยประการใด	✗	✓	✓	✓
(4.2) ห้ามมิให้บุคคลใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย	✗	✓	✓	✓
(4.3) ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย	✗	✓	✓	✓
ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต				
(5.1) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีสิทธิ ดังต่อไปนี้	✓	✓	✓	✓

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	ประชากรกลุ่มผสม			
	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
(1) ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ	✓	✓	✓	✓
(2) ขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	✓	✓	✓	✓
(3) ขอปรับปรุงพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้าโดยได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	✓	✓	✓	✓
(5.2) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้	✓	✓	✓	✓
(1) ให้การดูแล เลี้ยงดู ตามสายพันธุ์ของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(2) การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองต้องคำนึงถึงสิทธิสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์	✓	✓	✓	✓
(3) ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น มาขยายพันธุ์ เพาะพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✓	✓	✓	✓
(4) ต้องลงทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในความครอบครองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	✓	✓	✓	✓
(5.3) ผู้ที่พบเห็นการเลี้ยงดู หรือ การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองในลักษณะของการทารุณกรรม ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	✗	✓	✓	✓
ประเด็นที่ 6 บทกำหนดโทษ				
กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ	✓	✓	✓	✓

1.6 การเปรียบเทียบผลการทำ Co-Design ระหว่างกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

จากผลของการวิเคราะห์โครงสร้างรูปแบบของคํกรกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ตามประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อการจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสมตามที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น เมื่อนำเอาคำตอบที่ได้มาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเฉพาะพบว่าประเด็นส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นบางประเด็นที่มีคำตอบแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม มีความเห็นที่แตกต่างกัน ในโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นดังนี้

1) ประเด็นองค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 1 มีความเห็นต่างในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในการพิจารณาในกรณีที่มีการจดสิทธิบัตรในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเฉพาะถิ่นในแต่ละถิ่น คณะกรรมการที่มีตัวแทนจากสมาคม ชมรม เห็นควรเปลี่ยนเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การคัดเลือกหรือวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด กลุ่มผสม 4 มีข้อเสนอแนะว่าเห็นควรตัด อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตร

2) ประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 4 และกลุ่มผสม 3 มีความเห็นต่างในประเด็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เห็นควรตัดข้อ (7) ออกพ้นจากเป็นผู้แทนสมาคม หรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรจังหวัด แล้วแต่กรณี

3) ประเด็นหน้าที่และอำนาจ

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 2 มีความเห็นต่างในประเด็นหน้าที่และอำนาจ เห็นควรเพิ่มเติมคือ ให้คำแนะนำของรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงและการออกประกาศกระทรวงไม่ต้องระบุเรื่อง ทุกเรื่องถ้าเป็นกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงต้องผ่านคำแนะนำของรัฐมนตรี และกำหนดกรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ 60 วัน กลุ่มเฉพาะ 3 มีข้อเสนอเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการ การศึกษา ทดลองวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามมาตรฐานสายพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น เงื่อนไขในการอนุญาตขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้คำนึงถึงไม่ทารุณกรรมสัตว์พันธุ์พื้นเมืองกลุ่มผสม 1 และกลุ่มผสม 3

มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัดหัวข้อ 2 และหัวข้อ 3 ออก และกลุ่มผสม 4 เห็นควรตัดคำว่าพิจารณา ออก เหลือใช้เพียงคำว่า อุตสาหกรรมคำสั่ง

4) ประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 2 มีความเห็นต่างในประเด็นพนักงานเจ้าหน้าที่ คุ่มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ต้องมีระเบียบวิธีการปฏิบัติตามที่กำหนด กลุ่มผสม 1 มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัดหัวข้อ (2) และหัวข้อ (4) ออกกลุ่มผสม 2 เห็นว่าในหัวข้อ (6), (7) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีข้อเสนอแนะเห็นควรตัด หัวข้อ (8) ออกกลุ่มผสม 3 เห็นว่า เจ้าพนักงานกรมปศุสัตว์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในหัวข้อ (6), (7), (8) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

5) ประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 1 มีความเห็นในประเด็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการขึ้นทะเบียนและมีอำนาจในการเลี้ยง การเพาะพันธุ์ ส่วนด้านการปรับปรุงพันธุ์ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อพิจารณาถึงการที่ผู้ได้รับอนุญาตปรับปรุงพันธุ์ หรือวิธีการในการปรับปรุงพันธุ์จะมีผลกระทบต่อสัตว์พื้นเมือง ที่มีอยู่เดิมมากหรือน้อยเพียงใด กลุ่มเฉพาะ 3 มีข้อเสนอแนะว่า การพิจารณาให้อนุญาตในการเลี้ยงเพาะพันธุ์ กระจายพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์กลุ่มเฉพาะ 4 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เห็นควรปรับข้อ (3) และ (4) ให้เป็นข้อเดียวกันและเนื้อหาเดียวกัน และตัดออกข้อ (6) พิจารณาให้อนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้าและกลุ่มผสม 1 เห็นด้วยว่าควรเพิ่มเติมฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาต ใบอนุญาต เพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และเห็นควรตัดหัวข้อ (5) ตัดคำว่า ปรับปรุงพันธุ์กลุ่มผสม 2 มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัด หัวข้อ (8) ออกกลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าควรเพิ่มเติม ในหัวข้อ (2) ควรกำหนดให้แต่งตั้งนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

6) ประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 1 มีความเห็นต่างในประเด็นการขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตมีข้อเสนอแนะ คือควรมีการชี้เฉพาะการอนุญาตในเชิงการค้า และการอนุญาตแบบทั่วไปมีความแตกต่างกันอย่างไรกลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มผสม 3 และกลุ่มผสม 4 มีข้อเสนอแนะ คือ ควรระบุผู้มีอำนาจพิจารณาให้ชัดเจนและใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา ต่ออายุการใช้งาน 5 ปี ระยะเวลาในการอุทธรณ์มีกรอบระยะเวลา 60 วัน กลุ่มผสม 1 มีความเห็นในหัวข้อ (3.4) เห็นควรเพิ่มสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออนุกรรมการได้ภายใน 90 วันและกลุ่มผสม 2

มีความเห็นในหัวข้อ (3.4) เห็นเห็นควรเพิ่มสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออนุกรรมการระยะเวลาในการพิจารณาภายใน 30 วัน

7) ประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 1 มีข้อเสนอแนะในประเด็นการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในหัวข้อ (4.3) คือ ควรเพิ่มการพิจารณาตามกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พระราชบัญญัติกรมการประมง กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์กลุ่มเฉพาะ 2 เห็นควรตัดข้อ (4.1), (4.2) และ (4.3) ซึ่งมีกฎหมายและมาตรการเฉพาะอยู่แล้วและเป็นการจำกัดสิทธิ์กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มผสม 1 กลุ่มผสม 2 กลุ่มผสม 3 และกลุ่มผสม 4 มีข้อเสนอแนะ คือ เห็นควรตัดข้อ (2), (4), (5), (6), (7) และ (4.2), และ (4.3) ออก

8) ประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 2 มีความเห็นในประเด็นสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. 2565 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2565 กลุ่มเฉพาะ 3 มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ตัดส่วนการขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยต้องได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออก และขอปรับปรุงพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย ให้รัฐมีหน้าที่สนับสนุนการค้นคว้าสัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้ากลุ่มเฉพาะ 4 มีความเห็นควรตัดข้อ (5.1), (5.2), (5.3) ออก

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผสม 1 กลุ่มผสม 2 และกลุ่มผสม 3 มีความเห็นว่าให้นายสัตวบาลและสัตวแพทย์ในท้องถิ่นนั้น ดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ และสามารถขอคำปรึกษาจากนายสัตวบาลเกี่ยวกับการดูแล ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาดูแลสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและมีข้อเสนอเห็นควรตัดข้อหน้า 2 ออกในเรื่องการใช้ประโยชน์ส่วนในเรื่องการขอปรับปรุงพันธุ์ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ และในหัวข้อ 5.2 เห็นควรแก้ไขให้การเลี้ยงดูสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีข้อเสนอเห็นควรตัดคำว่าตามสายพันธุ์ ออก และเห็นควรเพิ่ม ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่นมาขยายพันธุ์ร่วมกับสายพันธุ์พื้นเมือง ในหัวข้อ 5.3 เห็นควรตัดออกทั้งหมด

9) ประเด็นบทกำหนดโทษ

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มเฉพาะ 1 และกลุ่มเฉพาะ 4 เห็นควรเพิ่มเติม คือ ให้มีการจัดตั้งกองทุน เพิ่มค่าธรรมเนียมสูงสุดและควรมีระเบียบในการใช้ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บ เห็นควรให้การปรับปรุงพันธุ์อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการกลุ่มเฉพาะ 2 เห็นด้วยว่าประเด็นบทกำหนดโทษ

มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โทษปรับบังคับการที่กำหนดเป็นรายวัน ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 กลุ่มผสม 3 เห็นด้วยว่าควรเพิ่มเติมในเรื่องการถอนใบอนุญาต กำหนดโทษโดยการเพิกถอนว่ามีโทษอย่างไรบ้างที่จะถูกถอนใบอนุญาตและกลุ่มผสม 4 เห็นควรเพิ่มเติมด้วยว่า กำหนดโทษจำคุกและปรับหรือทั้งจำและปรับ หรือให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้

สรุปผลคำตอบกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม

1) คำนิยามคำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ควรเพิ่มเติมคำว่า พื้นเมืองของไทย หรือเฉพาะถิ่นต่อท้าย เป็นสัตว์เลี้ยงของไทยในแต่ละท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นนั้นคำว่า “การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” เห็นควรตัดออกเนื่องจากซ้ำซ้อนกับคำนิยาม คำว่า “การอนุรักษ์” คำว่า “นายทะเบียน” ให้หมายความว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นนายทะเบียนให้รวมถึงเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนายทะเบียนที่ได้รับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตัดคำว่า ประชาชน กฎหมายต้นแบบออกและเพิ่มเติมคำนิยาม คำว่า สวัสดิภาพสัตว์ ผู้อนุญาต ผู้ขอใบอนุญาต สัตว์เลี้ยง คุ่มครอง ทางการค้า เพื่อประโยชน์ทางการค้า รัฐมนตรี

2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ควรเพิ่มอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ร่วมพิจารณาในกรณีที่มีการจดสิทธิบัตรในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเฉพาะถิ่นในแต่ละถิ่น คณะกรรมการที่มีตัวแทนจากสมาคม ชมรม เห็นควรเปลี่ยนเป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การคัดเลือกหรือวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และควรเพิ่มอธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ตัดคำว่า อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตร

3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เห็นควรตัดข้อ (7) ออก พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

4) หน้าที่และอำนาจให้คำแนะนำของรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงและการออกประกาศกระทรวง ไม่ต้องระบุเรื่อง ทุกเรื่องถ้าเป็นกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงต้องผ่านคำแนะนำของรัฐมนตรี และกำหนดกรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ 60 วัน และเงื่อนไข เกี่ยวกับการศึกษาทดลองวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามมาตรฐานสายพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น เงื่อนไขในการอนุญาตขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้คำนึงถึงไม่ทำรบกวนกรรมสัตว์พื้นเมืองกลุ่มผสม 1 และกลุ่มผสม 3 มีข้อเสนอแนะเห็นควรตัดหัวข้อ 2 และหัวข้อ 3 ออก และกลุ่มผสม 4 เห็นควรตัดคำว่า พิจารณา ออก เหลือใช้เพียงคำว่า อุทธรณ์คำสั่ง

5) พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ต้องมีระเบียบวิธีการปฏิบัติตามที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และตัดหัวข้อ (8) ออกเจ้าพนักงานกรมปศุสัตว์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในหัวข้อ (6), (7), (8) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการขึ้นทะเบียนและมีอำนาจในการเลี้ยง การเพาะพันธุ์ ส่วนด้านการปรับปรุงพันธุ์ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อพิจารณาถึงการที่ผู้ได้รับอนุญาตปรับปรุงพันธุ์ หรือวิธีการในการปรับปรุงพันธุ์ จะมีผลกระทบต่อสัตว์พื้นเมืองที่มีอยู่เดิมมากหรือน้อยเพียงใด ปรับข้อ (3) และ (4) ให้เป็นข้อเดียวกันและเนื้อหาเดียวกัน และตัดออกข้อ (6) พิจารณาให้อนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้าเพิ่มเติมฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้อนุญาต ใบอนุญาต เพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และเห็นควรตัดหัวข้อ (5) ตัดคำว่า ปรับปรุงพันธุ์ และตัดหัวข้อ (8) ออกและเพิ่มเติมในหัวข้อ (2) ควรกำหนดให้แต่งตั้งนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

7) การขออนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตควรมีการชี้แจงเฉพาะการอนุญาตในเชิงการค้าและการอนุญาตแบบทั่วไปมีความแตกต่างกันอย่างไร ควรระบุผู้มีอำนาจพิจารณาให้ชัดเจน และใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา ต่ออายุการใช้งาน 5 ปี ระยะเวลาในการอุทธรณ์มีกรอบระยะเวลา 60 วัน

8) การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในหัวข้อ (4.3) เพิ่มการพิจารณาตามกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พระราชบัญญัติกรมการประมง กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ และพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. 2565 ตัดข้อ (4.1), (4.2) และ (4.3) ซึ่งมีกฎหมายและมาตรการเฉพาะอยู่แล้ว และเป็นการจำกัดสิทธิ์ และตัดข้อ (2), (4), (5), (6), (7) และ (4.2), และ (4.3) ออก

9) สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตให้นายสัตวบาลและสัตวแพทย์ ในท้องถิ่นนั้น ดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ และสามารถขอคำปรึกษาจากนายสัตวบาลเกี่ยวกับการดูแล ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา ดูแลสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ในเรื่องการใช้ประโยชน์ ส่วนในเรื่องการขอปรับปรุงพันธุ์ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ และในหัวข้อ (5.2) เห็นควรแก้ไขให้การเลี้ยงคู่สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีข้อเสนอเห็นควรตัดคำว่า ตามสายพันธุ์ ออก และเห็นควรเพิ่ม ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่นมาขยายพันธุ์ร่วมกับสายพันธุ์พื้นเมือง ในหัวข้อ (5.3) เห็นควรตัดออกทั้งหมด

10) บทกำหนดโทษโทษปรับบังคับการที่กำหนดเป็นรายวัน ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

เพิ่มเติมในเรื่องการถอนใบอนุญาต กำหนดโทษโดยการเพิกถอนว่ามีโทษอย่างไรบ้าง
ถึงจะถูกถอนใบอนุญาต

กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ หรือให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้
กำหนดไว้

เมื่อเปรียบเทียบคำตอบแล้วได้จัดทำตารางเปรียบเทียบคำตอบได้ ดังนี้ (ดูตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะกับกลุ่มผสม

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
ประเด็นที่ 1 คำนิยาม		
“สัตว์พันธุ์พื้นเมือง”	4	4
“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง”	3	4
“การอนุรักษ์”	4	4
“หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน”	4	4
“คณะกรรมการ”	4	4
“พนักงานเจ้าหน้าที่”	3	3
“นายทะเบียน”	4	4
“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”	4	4
“เชิงการค้า”	4	4
“ประชาชน”	4	3
“กฎหมายต้นแบบ”	4	3
ประเด็นที่ 2 องค์กรคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง		
คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีองค์คณะกรรมการ ประกอบด้วย		
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานกรรมการ	4	4
อธิบดีกรมปศุสัตว์ รองประธานกรรมการ	4	4
อธิบดีกรมประมง กรรมการ	4	4
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรรมการ	4	4
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรรมการ	4	4
อธิบดีกรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กรรมการ	4	4
ผู้แทนสมาคม ผู้แทนชมรมที่เกี่ยวกับสัตว์ ผู้แทนจากสภาเกษตรกร กรรมการ	3	3

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์ กรมการ และ เลขานุการ	4	4
วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ		
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี	4	4
การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตาม วรรคสอง	4	4
หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นมาใหม่ให้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ ต่อไป จนกว่าจะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เข้ารับตำแหน่ง	4	4
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับ การแต่งตั้งอีกได้ไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน	4	4
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ		
(1) ตาย	4	4
(2) ลาออก	4	4
(3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติ เลื่อมเสียม หรือหย่อนความสามารถ	4	4
(4) เป็นบุคคลล้มละลาย	4	4
(5) เป็นผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ ความสามารถ	4	4
(6) ต้องโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	4	4
(7) พ้นจากเป็นผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินงานหรือ กิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริม และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง หรือผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี	3	4
ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง	4	4
การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม	4	4
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคน	4	4

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
หนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มเติมขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง ชี้ขาด		
หน้าที่และอำนาจ		
(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และ ประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้	4	4
(2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีประกาศ ในเรื่อง - การกำหนดประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่คุ้มครอง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่คุ้มครอง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับ การศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุง หรือพัฒนาสายพันธุ์	4 4 4	4 4 4
(3) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ในเรื่อง - หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตการใช้ ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับการคุ้มครอง สัตว์พันธุ์พื้นเมือง ให้อัตรานี้ไม่สูงเกินกว่าอัตราที่กำหนด	4 4	4 4
(4) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้	4	4
(5) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการ มอบหมาย	4	4
(6) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 10 มาใช้ บังคับโดยอนุโลม	4	4
พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เป็นเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่แต่งตั้งโดยอธิบดีกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	4	4

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
หน้าที่และอำนาจ		
(1) เป็นเจ้าพนักงานคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่และอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	4	4
(2) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น	3	4
(3) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	4	4
(4) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุ อันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	4	4
(5) ประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิบัติการ	4	4
(6) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	4
(7) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต	4	4
(8) ดำเนินการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร	3	4
(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	4	4
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นฝ่ายปฏิบัติการด้านการให้ผู้อนุญาตเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	4
หน้าที่และอำนาจ		
(1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	4

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
(2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่	4	4
(3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่กำหนดไว้	3	4
(4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้	4	3
(5) พิจารณาให้ออกใบอนุญาตในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์เชิงการค้า	4	3
(6) พิจารณาให้ออกใบอนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า	4	4
(7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดตามท้ายกฎหมายนี้	4	4
(8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	4
(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	4	4
ประเด็นที่ 3 การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต		
(3.1) การขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง	4	4
(3.2) การพิจารณาให้ออกใบอนุญาตและออกใบอนุญาตจะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า และหากไม่ได้รับอนุญาตก็ต้องแจ้งพร้อมเหตุผลต่อผู้ขออนุญาตโดยด่วน	4	4
(3.3) ใบอนุญาตมีกำหนดระยะเวลา (อายุการใช้งาน) 3 ปี และขอต่ออายุใบอนุญาตได้	3	4
(3.4) กรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต หรือไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด	4	3

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
ประเด็นที่ 4 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง		
(4.1) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด	4	4
(1) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น	4	4
(2) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออก นอกราชอาณาจักร	4	3
(3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียน สัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	4
(4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	3
(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตในการนำออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและ นำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น	4	3
(6) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้ามา ในราชอาณาจักร	4	4
(7) ชื่อพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด	3	4
(4.2) ห้ามมิให้บุคคลใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย	3	4
(4.3) ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย	3	4
ประเด็นที่ 5 สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต		
(5.1) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีสิทธิ ดังต่อไปนี้	4	4
(1) ขอให้นายสัตวบาลดูแลรักษาตามวงจรชีวิตของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ	4	4
(2) ขอใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยต้องได้รับอนุญาตจาก	4	4

โครงสร้างรูปแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	กลุ่มเฉพาะ	กลุ่มผสม
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสียดำเนินการใช้ประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง		
(3) ขอบปรับปรุงพันธุ์ ขยายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลองหรือวิจัย ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้าโดยได้รับอนุญาตจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	4	3
(5.2) ผู้เลี้ยง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีหน้าที่ดังต่อไปนี้	3	3
(1) ให้การดูแล เลี้ยงดู ตามสายพันธุ์ของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	3	3
(2) การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองต้องคำนึงถึงสิทธิสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์	3	3
(3) ห้ามนำสายพันธุ์สัตว์ต่างถิ่น มาขยายพันธุ์ เพาะพันธุ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง	3	3
(4) ต้องลงทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่อยู่ในความครอบครองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3	4
(5.3) ผู้ที่พบเห็นการเลี้ยงดู หรือ การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองในลักษณะของการทารุณกรรม ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	4	4
ประเด็นที่ 6 บทกำหนดโทษ		
กำหนดโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำและปรับ	4	4

2. การเปรียบเทียบประเด็นโครงสร้างรูปแบบกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจากผลการวิจัยกับผลจากการทำ Co-Design

การวิจัยได้คำตอบประเด็นโครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเบื้องต้นจากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 มาเป็นประเด็นในการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) และได้คำตอบมาจากประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม

ดังที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน จะเห็นว่าส่วนใหญ่ของประเด็นนั้น ประชากรทั้งกลุ่มผสมและกลุ่มเฉพาะมีความเห็นสอดคล้องกับประเด็นเบื้องต้น แต่ก็มีข้อแนะนำ ในบางประเด็น คือ

1) คำนิยามคำว่าสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

- (1) ตัดออก คำว่า การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ช้าซ้อนกับคำว่า การอนุรักษ์
- (2) เพิ่มเติม คำว่าพื้นเมืองของไทยหรือเฉพาะถิ่นของไทย
- (3) แก้ไขความหมาย คำว่า...ประชาชน และเพิ่มเติมคำว่า สวัสดิภาพสัตว์

2) องค์ประกอบคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

- (1) เพิ่มเติม อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาและอธิบดีกรมการค้าภายใน
- (2) ปรับผู้แทนสมาคม มูลนิธิหรือชมรม หรือสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ

ตัดข้อ (7) ออก คำว่า พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาคม หรือมูลนิธิ หรือสภาเกษตรกร จังหวัด แล้วแต่กรณี

4) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

- (1) ตัดข้อ 2 ออก คำว่า ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (2) ตัดข้อ 3 ออก คำว่า ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง

5) พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(1) ตัดข้อ (8) ออก คำว่า ตำรวจการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

(2) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในข้อ (6) (7) (8) ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ นายทะเบียน

6) องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น

- (1) ตัดข้อ (8) (6) (5) ออก
- (2) ปรับข้อ (4) (3) ให้รวมเป็นข้อเดียวกัน
- (3) เพิ่มเติมข้อ (2) คำว่า ควรกำหนดให้แต่งตั้งในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

7) การขออนุญาตและการต่อไปอนุญาต

- (1) อายุการใช้งาน 5 ปี
- (2) ระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งกรณีไม่อนุญาตควรอยู่ในกรอบ 60 วัน

8) การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

- (1) ตัดข้อ (4.1) (2) (4) (5) (6) (7) และ (4.2)

- (2) เพิ่มเติม ข้อ (4.3) คำว่า การพิจารณาตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 9) สิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต
- (1) ข้อ (5.3) ตัดออก
- (2) ข้อ (5.2) ตัดออก คำว่า ตามสายพันธุ์

10) บทกำหนดโทษ

โทษปรับบังคับการที่กำหนดเป็นรายวัน ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

ส่วนผลการวิจัยก็มีความสอดคล้องกับความเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เป็นประชากร Co-Design อย่างไรก็ตาม คำตอบจากการทำ Co-Design ทั้งประชากรกลุ่มเฉพาะและประชากรกลุ่มผสมเสนอ เป็นมาตรการเพื่อส่งเสริมสนับสนุน หรือจูงใจให้แก่ผู้เพาะเลี้ยง เนื่องจากเห็นผู้เพาะเลี้ยงจะได้ประโยชน์ นอกจากนี้ประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม เห็นตรงกันว่าควรมีบทกำหนดโทษจำคุกตามกฎหมายนี้

จากคำตอบดังกล่าวชี้ให้เห็นได้ว่าคำตอบที่ได้จากผลการวิจัยกับผลจากการทำ Co-Design เป็นไปตามเป้าหมายในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และผลวิจัยที่ได้เป็นสาระสำคัญที่จะนำไปสู่การจัดทำกฎหมายซึ่งร่างของกฎหมาย และประเด็นสำคัญของกฎหมาย เพื่อคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของไทยต่อไป

3. การจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่ได้จะ ได้ผลนั้นขึ้นอยู่กับการมีกฎหมายเฉพาะและการนำกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ ไปบังคับใช้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแล คุ้มครองสัตว์ทุกสายพันธุ์ และสามารถนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกระบวนการยุติธรรมได้ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเฉพาะ กองอนุ โลมใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีหลายฉบับที่ยังคงเป็นปัญหาที่ส่งผลให้บางครั้งไม่สามารถจะลงโทษผู้กระทำความผิดได้ ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและสามารถใช้ช่องทางของกฎหมายให้พ้นผิดไปได้ดังนั้นการวิจัยจึงได้จัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ซึ่งได้ทำการตรวจสอบหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมาย ดังนี้

3.1 ความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 77 ได้กำหนดว่า “รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็นและยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชนและดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง”

วรรคสอง “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบรวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอนเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้วรัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วยเพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

วรรคสาม “รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณี ที่จำเป็นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง”

จากกระบวนการจัดทำกฎหมายต้นแบบนี้เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของการจัดทำกฎหมายต้นแบบกับบทบัญญัติมาตรา 77 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้วพบว่ากฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นบทบัญญัติใหม่ที่มีความจำเป็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่จะกำหนดมาตรการการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่รัฐธรรมนูญได้ให้การรับรองเอาไว้แต่กลับไม่มีการบัญญัติการดำเนินการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไว้เลยเป็นเหตุให้ไม่สามารถคุ้มครองสัตว์ได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพได้และกฎหมายต้นแบบนี้ได้กำหนดเกี่ยวกับระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมาย หรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ อีกทั้งแม้กฎหมายต้นแบบนี้จะมีการกำหนดโทษทางอาญาเอาไว้จึงกล่าวได้ว่ากฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

3.2 ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เป็นการตรากฎหมายที่มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ยุทธศาสตร์ ด้านที่ 5 การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หัวข้อ 4 เพื่อการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (1) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมืองชนบทพื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (2) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (3) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (4) สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นเมืองท้องถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (5) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชนรวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (6) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

จากกรอบยุทธศาสตร์นี้เมื่อนำมาตรวจสอบกับการจัดทำกฎหมายว่าด้วย.....ฉบับนี้ พบว่าไม่มีความขัดแย้งใด ๆ กับยุทธศาสตร์ชาติเนื่องจากเป็นกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของไทยที่นับวันจะสูญพันธุ์ หรือ กลายพันธุ์ อันจะส่งผลกระทบต่อสัตว์ประจำถิ่นที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของประเทศและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น จึงได้จัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบเพื่อให้เกิดการคุ้มครองสัตว์ อนุรักษ์และฟื้นฟูที่ดีแก่สัตว์พันธุ์พื้นเมืองแบบครบวงจร มีการจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดขอบเขตหน้าที่และอำนาจที่ชัดเจน มีการจัดการในลักษณะการคุ้มครองที่ดี เช่น การให้ระบบอนุญาตกรณีมีการนำเอาสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไปเพาะเลี้ยงเพื่อการค้าซึ่งจะเป็นกฎหมายที่มีกลไกสำคัญให้ประเทศบรรลุเป้าหมายในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของประเทศ จึงมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

3.3 การตรวจสอบหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายขึ้นเป็นกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้คือ “โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย การตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

จากกฎหมายเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย การเปิดเผยรับฟังผลความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้น ต่อประชาชน หลักเกณฑ์การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับระบบการพิจารณาคดี การพิจารณาคดี เพื่อการตรากฎหมายเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบไม่สร้างภาระแก่ประชาชน เกินความจำเป็น ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังเมื่อกฎหมาย มีผลบังคับแล้วเพื่อจัดทำ ออกแบบกฎหมายให้ทันสมัยสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และการเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมายของประชาชน ทั้งนี้ ตามนัยของมาตรา 77 ประกอบกับ มาตรา 258 (ค) ด้านกฎหมาย (1) และ (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้”

ในการจัดทำกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย ตามหมวด 3 การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย มาตรา 21 บัญญัติว่า ให้หน่วยงานของรัฐต้อง ตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ 9 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) ต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยในกรณีที่เป็นการจัดทำร่าง พระราชบัญญัติหรือประมวลกฎหมายต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญด้วย

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีเนื้อหาสอดคล้อง กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ดังที่กล่าวมาแล้วใน 3.1

2) ต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-พ.ศ. 2580)

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีเนื้อหาสอดคล้อง กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-พ.ศ. 2580) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3.2

3) ต้องสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ได้กำหนดหลักเกณฑ์ ในการบังคับใช้กฎหมายในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไว้อย่างชัดเจน โดยการกำหนดองค์กร คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง การขออนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และสิทธิประโยชน์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตเพื่อให้มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพภายใต้ หลักนิติธรรม ตามหลักธรรมาภิบาลของกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Framework) ในหลักการประสิทธิภาพและหลักนิติธรรม

4) การยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชน

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นการตรากฎหมายใหม่ที่สร้างกลไกในการอนุรักษ์และคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้มีความชัดเจน เหมาะสม และสอดคล้องในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์ในการมุ่งเน้นให้การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของประเทศให้ได้ตามเป้าหมายที่ประเทศไทยมีไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จึงไม่มีลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร ในทางกลับกันในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ถือเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้ความชัดเจนในการกำหนดรูปแบบและมาตรการที่สามารถนำไปใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพ

5) ไม่ใช่ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชนหรือมีกรณีจำเป็นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นต้องมีระบบอนุญาต การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอนในการพิจารณายื่นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงหลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง จะต้องใช้ระบบอนุญาต เนื่องจากการดำเนินการที่ไม่ได้รับอนุญาต เท่ากับว่าจะอยู่ภายใต้ระบบที่มีการกำกับดูแลและควบคุมตามกฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผลจึงต้องมีการนำระบบอนุญาตมาใช้กับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

6) ไม่ใช่ระบบคณะกรรมการเว้นแต่เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่นำระบบคณะกรรมการมาใช้ ให้ระบุให้ชัดเจนด้วยว่ามีมติของคณะกรรมการผูกพันหน่วยงานที่มีผู้แทนเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งด้วย

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีการใช้ระบบคณะกรรมการมาใช้เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น เนื่องจากสถานะการทำตามกฎหมายในการขออนุญาตในเรื่องของการคุ้มครองสัตว์ต่าง ๆ เพื่อให้เท่าทันกับพลวัตของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

7) การมีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆที่เป็นสาระสำคัญไว้ในร่างกฎหมายให้ชัดเจน

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง หรือดำเนินกิจการทางปกครอง โดยการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามกฎหมาย หรือมีหมายเรียกบุคคล หรือเรียกเอกสารใด ๆ

จากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อมาตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องรวมถึงการมีคำสั่งให้ปรับทางปกครองแก่ผู้ที่ดำเนินการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายด้วย โดยจะจำกัดเรื่องการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ให้น้อยที่สุด และมีกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆที่ชัดเจน

8) การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดใด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม

(2) เป็นกรณีไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย

การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ได้มองว่าการดำเนินการฝ่าฝืนกฎหมายด้วยการปล่อยให้มีกรให้ใบอนุญาตในเรื่องการคุ้มครองสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือการจัดส่งรายงานล่าช้า หรือการจัดทำรายงานที่ตรงกับข้อเท็จจริง ถือเป็นกรกระทำที่มีความร้ายแรงกระทบต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม และไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับกฎหมายอย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพเพียงพอ แต่อย่างไร การจัดทำกฎหมายต้นแบบการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้น

9) หลักเกณฑ์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ยังไม่ปรากฏถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนด

จากการตรวจสอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดกฎหมายต้นแบบเพื่อคุ้มครองสัตว์ พบว่าการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง มีความสอดคล้องตามหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายเพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายทั้ง 9 ข้อ แต่อย่างไร

4. กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

หลักการสำคัญในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง คือ การใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือและกลไกในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเนื่องจากเป็นสัตว์ประจำท้องถิ่นของไทยที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชาวไทยและวิถีชีวิตของคนไทยในชนบทที่กำลังเผชิญกับปัญหาสำคัญ ๆ ที่เกิดจากการไม่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่คุ้มครองและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลรักษาและคุ้มครอง ในขณะที่หลักการของกฎหมายที่จะจัดทำขึ้นมานี้ได้นำเอาหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาใช้ เนื่องจาก การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้น ยินยอมให้มีการนำเอาสัตว์พันธุ์พื้นเมืองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งในเชิง

ประเพณีวัฒนธรรม การกีฬา การท่องเที่ยว และการค้า แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องดูแลคุ้มครองให้ สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงมีอยู่จนถึงรุ่นลูกหลานในอนาคตได้ใช้ประโยชน์ด้วยดังนั้นการไม่มีกฎหมาย ให้การคุ้มครองจึงเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ หรือกลายพันธุ์ เนื่องจากไม่มีการควบคุมการนำไปใช้ ประโยชน์ และการนำเอาพันธุ์ต่างถิ่นมาผสม หรือ การใช้ฮอร์โมน หรืออาหารเคมีเพื่อหวังผลในเรื่อง การขยายพันธุ์ และการเพิ่มจำนวน

การวิจัยได้นำคำตอบที่ได้มาจากกระบวนการวิจัยตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 มาจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อให้เป็นกฎหมายที่สามารถ จะใช้เป็นแบบอย่างหรือต้นแบบในการจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์ พื้นเมือง โดยมีโครงสร้างของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ดังนี้

4.1 โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง แยกเป็น 6 หมวด รวม 32 มาตรา

หมวด 1 บททั่วไป	มาตรา 1 ถึง มาตรา 4
หมวด 2 คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 5 ถึง มาตรา 10
หมวด 3 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 11 ถึง มาตรา 17
หมวด 4 การขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 18 ถึง มาตรา 24
และขออนุญาตการให้ใบอนุญาต	
หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา 25 ถึง มาตรา 26
หมวด 6 บทกำหนดโทษ	มาตรา 27 ถึง มาตรา 32

โครงร่างของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนี้จะนำไปสู่การสัมมนา รับฟังความคิดเห็น (Hearing) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้วิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นกฎหมายต้นแบบที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น

4.2 หลักการและเหตุผล

เหตุผลในการร่างพระราชบัญญัตินี้ “เนื่องจากการประเทศไทยมีสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่เป็น เอกอักษณัประจำชาติไทย ที่แสดงถึงการมีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นของไทย รวมถึงวิถีชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงความอุดมสมบูรณ์ของประเทศที่มีสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นทรัพยากร พันธุกรรมสัตว์เฉพาะถิ่น ที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ สัตว์พันธุ์ พื้นเมืองของไทยนับวันจะเปลี่ยนแปลงสภาพและใกล้จะสูญพันธุ์จากการกลายพันธุ์ และจากการ นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้า และการกีฬา จึงสมควรที่จะต้องมีกฎหมายคุ้มครองเชิงส่งเสริม และอนุรักษ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

4.3 ร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.

การจัดทำกฎหมายฉบับนี้ เป็นการจัดทำกฎหมายใหม่ทั้งฉบับ เพื่อให้เป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยมีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 5.4 (ดูตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
หมวด 1 บททั่วไป		
1	พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.”	เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของไทย - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - แนวคิดการอนุรักษ์สัตว์
2	พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	เพื่อให้มีการเตรียมพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนที่กฎหมายจะมีผลบังคับใช้
3	ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า สัตว์พื้นเมืองดั้งเดิมเฉพาะถิ่นที่มีพันธุกรรม และลักษณะทางสัตวศาสตร์เฉพาะท้องถิ่นนั้นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นและพื้นเมืองของไทย และได้ขึ้นทะเบียนเป็นสัตว์พันธุ์พื้นเมืองทั้งนี้ไม่รวมถึงสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า “สัตว์พันธุ์ต่างถิ่น” หมายความว่า สัตว์พันธุ์ที่ไม่ได้มีถิ่นกำเนิดในราชอาณาจักรไทย และนำเข้ามาในราชอาณาจักรไทย “การคุ้มครอง” หมายความว่า การส่งเสริมและอนุรักษ์ ดูแลรักษาให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงสายพันธุ์เดิม และนำไปใช้ประโยชน์ที่ไม่ทำให้เกิด	กำหนดให้มีคำนิยามเป็นการให้ความหมายของคำที่มีความหมายเฉพาะในบทบัญญัติ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ - หลักการตีความกฎหมาย

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>การกลายพันธุ์หรือทำลายพันธุ์</p> <p>“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า มาตรการและวิธีการที่จะทำให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>“การอนุรักษ์” หมายความว่า การคุ้มครอง ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงสายพันธุ์เดิม ให้การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>“สิทธิประโยชน์” หมายความว่า ประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับตามสิทธิตามกฎหมาย</p> <p>“หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน” หมายความว่า การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยการใช้วิธีการจัดการเพื่อให้คงมีอยู่และใช้ประโยชน์ได้จนถึงรุ่นอนาคต</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งให้ทำหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามกฎหมายนี้</p> <p>“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา</p> <p>“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน</p> <p>“ผู้อนุญาต” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่และอำนาจในการให้อนุญาตการใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p>	

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>ซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า แล้วแต่กรณี</p> <p>“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้าแล้วแต่กรณี</p> <p>“สวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การคุ้มครองการดูแลรักษาสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>“เชิงการค้า” หมายความว่า การนำสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้าหรือเชิงพาณิชย์โดยการแสวงหากำไร</p> <p>“ประชาชน” หมายความว่า ประชาชนผู้เลี้ยงหรือครอบครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
4	<p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ</p> <p>(1) ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและการกำหนดกิจการต่าง ๆ</p> <p>(2) ออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>(3) ออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตหน้าที่และอำนาจให้แก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
หมวด 2 คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง		
5	<p>ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืชหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้แทน อธิบดีกรมทรัพยากรสัตว์ป่าหรือผู้แทน อธิบดีกรมการค้าภายในหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้แทนสัตวแพทยสภา ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินการ หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้แทนค้าสัตว์ ผู้แทนผู้เลี้ยงสัตว์ และนักกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เพื่อให้มีองค์กรในรูปแบบคณะกรรมการทำหน้าที่กำกับดูแล กำหนดนโยบายในการคุ้มครอง สัตว์พันธุ์พื้นเมือง โดยมีองค์คณะที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและ</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - ทฤษฎีองค์กร
6	<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี</p> <p>ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่มีไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งดำเนินการต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	- ทฤษฎีองค์กร
7	<p>การพ้นจากตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) พ้นจากตำแหน่ง (2) ตาย (3) ลาออก (4) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (5) เป็นบุคคลล้มละลาย (6) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถตามคำสั่งศาล (7) ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 	<p>เพื่อกำหนดความชัดเจนในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความเหมาะสม</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p> <p>- ทฤษฎีองค์กร</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	
8	<p>ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงประกาศ และระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) ให้ความเห็นชอบตามที่อธิบดีเสนอในเรื่องต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์ - กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น - กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการสำรวจเพื่อขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร - กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการทดลอง วิจัย หรือพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง <p>(3) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>เพื่อกำหนดขอบเขตแห่งหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการให้มีความชัดเจนในการกำกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - ทฤษฎีองค์กร
9	ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการ	เพื่อกระบวนการประชุมและ

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>กำหนดระยะเวลาในการประชุม</p> <p>คณะกรรมการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - ทฤษฎีองค์กร
10	<p>คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - ทฤษฎีองค์กร
<p>หมวด 3</p> <p>การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p>		
11	<p>เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด</p> <p>(1) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น</p> <p>(2) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>(3) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้าในราชอาณาจักร</p> <p>(4) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและอนุรักษ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง ชื่อพันธุ์ประเภท ชนิด ตามที่รัฐมนตรีประกาศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักการจัดการเชิงอนุรักษ์ - หลักการคุ้มครองพันธุ์สัตว์

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(5) มอบหมายให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเพื่อออกประกาศ ดังต่อไปนี้</p> <p>(5.1) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>(5.2) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์</p> <p>(5.3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>(5.4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น</p> <p>(5.5) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการสำรวจเพื่อขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร</p>	
12	<p>ให้นายสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจในการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p>	<p>เพื่อให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองได้รับการคุ้มครอง ดูแลกรณีเจ็บป่วย</p> <p>- หลักการคุ้มครองและอนุรักษ์</p>
13	<p>ห้ามมิให้บุคคลใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้ในประกาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>การนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตามที่กำหนดในประกาศ</p>	<p>เพื่อมิให้นำสัตว์พันธุ์พื้นเมืองออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p> <p>- หลักการจัดการเชิงอนุรักษ์</p> <p>- หลักการคุ้มครองพันธุ์สัตว์</p>
14	<p>ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าไปในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้</p>	<p>เพื่อมิให้บุคคลนำสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นเข้ามาในราชอาณาจักร</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p> <p>- หลักการจัดการเชิงอนุรักษ์</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศ	- หลักการคุ้มครองพันธุ์สัตว์
15	<p>ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นฝ่ายปฏิบัติการเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้การสนับสนุนเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>(2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>(3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ที่กำหนดไว้</p> <p>(4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้</p> <p>(5) พิจารณาให้อนุญาตในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อประโยชน์เชิงการค้า</p> <p>(6) พิจารณาให้อนุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า</p> <p>(7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดตามท้ายกฎหมายนี้</p> <p>(8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>(9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรืออธิบดีมอบหมาย</p>	<p>เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในท้องถิ่น</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p> <p>- หลักการกระจายอำนาจ</p>
16	<p>ให้นายทะเบียนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(2) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์</p>	<p>เพื่อให้ นายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต</p> <p>(3) ดำรวจและขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ</p>	
17	<p>ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าพิจารณาคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นในท้องถิ่น</p> <p>ผู้ใดมีความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ให้ยื่นคำขอผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนก่อนายทะเบียนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งกำเนิดสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p>	<p>เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในท้องถิ่นของตนก่อนายทะเบียน</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p> <p>- หลักการกระจายอำนาจ</p>
<p>หมวด 4</p> <p>การขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>และขออนุญาตการให้ใบอนุญาต</p>		
18	<p>ผู้ใดประสงค์จะใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย เพื่อประโยชน์ทางการค้า ต้องขอรับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต และต้องทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีถิ่นสัญชาติไทย ผู้อนุญาตอาจออกข้อกำหนดหรือข้อตกลงอื่นใดเป็นพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์</p>	<p>เพื่อกำหนดการขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p> <p>- หลักการจัดการเชิงอนุรักษ์</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในประกาศ	
19	ผู้ใดไม่ว่าจะมีสัญชาติไทยหรือไม่ หากประสงค์จะใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย ซึ่งมีได้มี วัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ทางการค้า ต้องขอรับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ผู้อนุญาตอาจทำข้อตกลง แบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ	เพื่อให้ผู้มีความประสงค์ขอใบอนุญาตใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง - ทฤษฎีอำนาจรัฐ
20	เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา 17 หรือมาตรา 18 แล้วแต่กรณี ให้ผู้อนุญาตตรวจ พิจารณาและออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียด ถูกต้องและครบถ้วนตามที่กำหนดในประกาศ ในกรณีมีเหตุจำเป็นผู้อนุญาตไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนด ตามวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ต้อง มีหนังสือแจ้ง การขยายเวลาและเหตุล่าช้าแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ขยายเวลาไว้นั้น แล้วแต่กรณี	เพื่อกำหนดเวลาผู้มีอำนาจไม่ อนุญาตออกใบอนุญาตให้แจ้งผู้ขอ ภายใน 60 วัน - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - แนวคิดข้อมูลข่าวสาร
21	ใบอนุญาตใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อประโยชน์ทางการค้า และใบอนุญาตใช้ ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อ ประโยชน์ทางการค้า ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันที่ ออกใบอนุญาต	เพื่อแสดงระยะเวลาของใบอนุญาต การใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักการคุ้มครองสิทธิ

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
22	<p>ใบอนุญาตตามมาตรา 21 ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย</p> <p>ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตวิสัย ที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้</p>	<p>เพื่อให้ใบอนุญาตคุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักตัวการตัวแทน
23	<p>ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาต เดิมสิ้นอายุ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต จะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วน</p> <p>การขอต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอรับใบอนุญาตจะดำเนินการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาต จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น</p>	<p>เพื่อกำหนดระยะเวลาในการยื่นใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ
24	<p>ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง</p>	<p>เพื่อคุ้มครองสิทธิแก่ผู้ขอใบอนุญาต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีอำนาจรัฐ

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่		
25	<p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(3) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารบัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การค้นตามมาตรานี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p>	<p>เพื่อคุ้มครองการใช้หน้าที่และอำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>- ทฤษฎีอำนาจรัฐ</p>
26	<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบ</p>	<p>เพื่อการแสดงตัวตนของพนักงานเจ้าหน้าที่ และสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน</p>

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	ที่อธิบดีประกาศกำหนด	- ทฤษฎีอำนาจรัฐ
หมวด 6 บทกำหนดโทษ		
27	ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 (2) หรือ(5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดบทลงโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักความรับผิดชอบทางอาญา
28	ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13มาตรา 14 มาตรา 18 หรือมาตรา 19 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดบทลงโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักความรับผิดชอบทางอาญา
29	ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 25ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดบทลงโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักความรับผิดชอบทางอาญา
30	การลงโทษปรับให้เป็นปรับพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดบทลงโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักความรับผิดชอบทางอาญา
31	บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในอรรถคดี	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมี

มาตรา	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	ประสิทธิภาพและประสิทธิผลจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดบทลงโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักความรับผิดชอบทางอาญา
32	ในกรณี ที่ผู้กระทำผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น	เพื่อให้นิติบุคคลต้องรับโทษทางอาญาตามที่กำหนดไว้ในความผิดนั้น - ทฤษฎีอำนาจรัฐ - หลักความรับผิดชอบทางอาญา

5. การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing) เป็นขั้นตอนหนึ่งของการวิจัยที่มีหลักการในการนำเอาคำตอบที่ได้จากการวิจัยมานำเสนอให้ประชากรที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการรับฟังและวิพากษ์ (Comment) ผลการวิจัยพร้อมข้อเสนอ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปดำเนินการวิเคราะห์และพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การวิจัยนี้ได้จัดทำการสัมมนารับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 เวลา 09.00-12.00 นาฬิกา ณ ห้องเธียเตอร์ ชั้น 3 อาคาร 11 มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประชากรที่เกี่ยวข้อง คือ ข้าราชการและนักวิชาการ นักสัตวบาลและสัตวแพทย์ เกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค้า นักกฎหมายและทนายความ จำนวน 33 คน

ภาพประกอบที่ 5.10 ผู้เข้าร่วมการสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

ภาพประกอบที่ 5.11 การจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น Hearing

ภาพประกอบที่ 5.12 การวิพากษ์และให้คำแนะนำจากการรับฟังความคิดเห็น Hearing

ภาพประกอบที่ 5.13 ผู้ร่วมสัมมนาแสดงความคิดเห็น

ในการเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นนั้นประชากรที่เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นได้ร่วมวิพากษ์ (Comment) และให้ข้อเสนอแนะ บทบัญญัติของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ผู้วิจัยจะได้นำไปวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงให้เป็นกฎหมายที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยมีกระบวนการดำเนินการ Hearing ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนของกระบวนการดำเนินการ Hearing คือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยถึงความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการทำ Hearing แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่นำมาใช้วิเคราะห์วิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศ และกฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทย บทบัญญัติของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองรายมาตรา โดยใช้ Power Point ประกอบการนำเสนอ

ผลของการวิพากษ์และข้อเสนอแนะจากประชากรผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็นได้ประเด็นที่จะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้เป็นกฎหมายที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนี้

ข้อค้นพบผลการวิจัยที่นำเสนอเป็น โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครอง สัตว์พันธุ์พื้นเมืองแยกเป็น 6 หมวด รวม 32 มาตรา

หมวด 1 บททั่วไป	มาตรา 1 ถึง มาตรา 4
หมวด 2 คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 5 ถึง มาตรา 10
หมวด 3 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 11 ถึง มาตรา 17
หมวด 4 การขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 18 ถึง มาตรา 24
และขออนุญาตการให้ใบอนุญาต	
หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา 25 ถึง มาตรา 26
หมวด 6 บทกำหนดโทษ	มาตรา 27 ถึง มาตรา 32

ประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นนั้นนำไปสู่การวิพากษ์ของผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็น Hearing ในการรับฟังความคิดเห็นที่มีตัวแทนจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองข้าราชการและนักวิชาการ นักสัตวบาลและสัตวแพทย์ เกษตรกรผู้เลี้ยงและผู้ค่านักกฎหมายและทนายความ ได้ทำการวิพากษ์และได้มีข้อเสนอเพิ่มเติมในร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกฎหมาย ดังนี้

1) บทบัญญัติมาตรา 3 คำนิยาม

คำนิยามที่คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง มี คำว่า “สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” “สัตว์พันธุ์ต่างถิ่น” “การคุ้มครอง” “การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” “การอนุรักษ์” “หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

“คณะกรรมการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “นายทะเบียน” “ผู้อนุญาต” “ผู้รับใบอนุญาต” “สวัสดิภาพสัตว์” “ทางการค้า” “ประชาชน” “อธิบดี”

คำนิยามที่ผู้วิพากษ์แนะนำให้ปรับปรุงและเพิ่มเติม

“สิทธิประโยชน์” หมายความว่า ประโยชน์ต่าง ๆ ผู้ได้รับการอนุญาตพึงได้รับตามกฎหมาย

“การแสวงหาผลกำไร” หมายความว่า การหาหรือการแสวงหาผลกำไรการได้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยมิชอบ”

“นายสัตวบาล” หมายความว่า ผู้อภิบาล ผู้เลี้ยงและดูแลสัตว์และรักษาสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

2) มาตรา 4 ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

3) ชื่อ หมวด 2 แก่ไขจาก คณะกรรมการส่งเสริมและอนุรักษ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง เป็นคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

4) มาตรา 5 องค์คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพิ่มปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้มีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสมควรให้กระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการ

แก้ไขเป็น

“ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้แทน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาหรือผู้แทน อธิบดีกรมการค้าภายในหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจาก ผู้แทนสัตวแพทย์สภา ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้แทนค้าสัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

5) มาตรา 7 การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ใน (1) ให้เพิ่ม “พ้นจากตำแหน่งตามวาระ”

6) มาตรา 8 หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ให้ใช้วงเล็บ โดยการปรับแก้ไขและเพิ่ม
(4) การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่มอบหมาย

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงประกาศ และระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ให้ความเห็นชอบตามที่อธิบดีเสนอในเรื่องต่อไปนี้

(2.1) กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2.2) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์

(2.3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2.4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น

(2.5) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการสำรวจเพื่อขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

(2.6) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการทดลอง วิจัย หรือพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(3) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(4) การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่มอบหมาย

(5) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

7) มาตรา 9 วรรคสอง ให้ตัดคำว่า “เพิ่มเติมขึ้น” ออก

ระยะเวลาประชุมไม่สัมพันธ์กันกับการพิจารณาอุทธรณ์ การประชุมของคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และตามมาตรา 24 มีสิทธิอุทธรณ์ภายในหกสิบวัน

8) มาตรา 13 คำว่า “บุคคล” ให้เปลี่ยนเป็น “ผู้ใด”

9) มาตรา 14 คำว่า “บุคคล” ให้เปลี่ยนเป็น “ผู้ใด” แก้ไขเป็น “ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย”

10) มาตรา 15 (1) ตัดคำว่า “การส่งเสริม” ออก

11) มาตรา 16 ตัด คำว่า “ในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และมีหน้าที่” ออก

เพิ่ม (1) รับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ปรับ (1) เป็น (2) ปรับ (2) เป็น (3) และ (3) เป็น (4)

เพิ่มสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้จะต้องเป็นสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ได้จดทะเบียนแล้ว

12) มาตรา 21 ระยะเวลาของใบอนุญาตให้แก่จาก ห้าปี เป็น สามปี

13) ให้ตรวจสอบบทกำหนดโทษใหม่ ให้เน้นโทษปรับมากกว่าโทษจำคุก

บทลงโทษ สำหรับ ผู้เพาะเลี้ยง หรือผู้ครอบครอง การไม่ยื่นคำขอลงทะเบียน หรือฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัตินี้ การนำออกนอกราชอาณาจักร ให้เป็นระดับชาติ การนำเข้าในราชอาณาจักร ให้เป็นอำนาจของอธิบดี

ในมาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามในมาตรา 27 (2) หรือ (5) ซึ่งไม่ตรงกันขอให้ใช้มาตรา

การกำหนดโทษ นิติบุคคล ผู้จัดการหรือผู้แทน เป็นผู้มีอำนาจลงนามของบริษัทหรือว่าผู้แทนอื่น ๆ ด้วย เช่น มีการมอบหมายให้จัดการแทน หรือว่าเฉพาะผู้แทนนิติบุคคล ควรมีการระบุให้ชัดเจน

6. ร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

ในการยกร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนี้ ได้นำเอาข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะจากประชากรซึ่งเข้าร่วมสัมมนารับฟังความคิดเห็นผู้วิจัยเห็นด้วยและได้ดำเนินการปรับปรุงร่างกฎหมายฉบับนี้อีกครั้งจนได้ข้อยุติเป็นกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์หลักเกณฑ์ในการจัดทำกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 แล้ว ดังนั้นร่างของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง จึงประกอบด้วยบทบัญญัติรวม 32 มาตรา แบ่งเป็น 6 หมวด ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป	มาตรา 1 ถึง มาตรา 4
หมวด 2 คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 5 ถึง มาตรา 10
หมวด 3 การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 11 ถึง มาตรา 17
หมวด 4 การขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง	มาตรา 18 ถึง มาตรา 24
และขออนุญาตการให้ใบอนุญาต	
หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา 25 ถึง มาตรา 26
หมวด 6 บทกำหนดโทษ	มาตรา 27 ถึง มาตรา 32

(ร่าง)
พระราชบัญญัติ
การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
พ.ศ.

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า สัตว์พื้นเมืองดั้งเดิมเฉพาะถิ่นที่มีพันธุกรรม และลักษณะทางสรีรศาสตร์เฉพาะท้องถิ่นนั้นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นและพื้นเมืองของไทย และได้ขึ้นทะเบียนเป็นสัตว์พันธุ์พื้นเมืองทั้งนี้ไม่รวมถึงสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

“สัตว์พันธุ์ต่างถิ่น” หมายความว่า สัตว์พันธุ์ที่ไม่ได้มีถิ่นกำเนิดในราชอาณาจักรไทย และนำเข้ามาในราชอาณาจักรไทย

“การคุ้มครอง” หมายความว่า การส่งเสริมและอนุรักษ์ ดูแลรักษาให้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองคงสายพันธุ์เดิม และนำไปใช้ประโยชน์ที่ไม่ทำให้เกิดการกลายพันธุ์หรือทำลายพันธุ์

“การส่งเสริมสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” หมายความว่า มาตรการและวิธีการที่จะทำให้อัตว์พันธุ์พื้นเมืองได้รับการคุ้มครอง

“การอนุรักษ์” หมายความว่า การคุ้มครอง ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“สิทธิประโยชน์” หมายความว่า ประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตพึงได้รับตามกฎหมาย

“หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน” หมายความว่า การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ในสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยการใช้วิธีการจัดการเพื่อให้คงมีอยู่และใช้ประโยชน์ได้จนถึงรุ่นอนาคต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งให้ทำหน้าที่คุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามกฎหมายนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นนายทะเบียน

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่และอำนาจในการให้อนุญาตการใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า แล้วแต่กรณี

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือผู้ได้รับใบอนุญาตใช้สัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า แล้วแต่กรณี

“สวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การคุ้มครองดูแลรักษาและอภิบาลสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“เชิงการค้า” หมายความว่า การนำสัตว์พันธุ์พื้นเมืองไปใช้ประโยชน์ในเชิงการค้าหรือเชิงพาณิชย์โดยการแสวงหากำไร

“การแสวงหาผลกำไร” หมายความว่า การหาหรือการแสวงหาผลกำไร การได้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองโดยมิชอบ”

“ประชาชน” หมายความว่า ประชาชนผู้เลี้ยงหรือครอบครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“นายสัตวบาล” หมายความว่า ผู้อภิบาล ผู้เลี้ยงและดูแลสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ

(1) ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นค่าธรรมเนียม และการกำหนดกิจการต่าง ๆ

(2) ออกประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(3) ออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 2

คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืชหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้แทน อธิบดีกรมทรัพยากรทางปัญญาหรือผู้แทน อธิบดีกรมการค้าภายในหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าท่องเที่ยวและกีฬาหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์ เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจาก ผู้แทนสัตวแพทย์สภา ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่ดำเนินการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ผู้แทนสภาเกษตรกรจังหวัด ผู้แทนค้าสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 6 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมขึ้น ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่มีไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งดำเนินการต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 7 การพ้นจากตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อ

- (1) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก

(4) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(5) เป็นบุคคลล้มละลาย

(6) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนคนไร้ความสามารถตามคำสั่งศาล

(7) ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงประกาศ และระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ให้ความเห็นชอบตามที่อธิบดีเสนอในเรื่องต่อไปนี้

(2.1) กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2.2) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์

(2.3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(2.4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น

(2.5) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการสำรวจเพื่อขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

(2.6) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการทดลอง วิจัย หรือพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(3) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(4) การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่มอบหมาย

(5) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 9 ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 3

การคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

มาตรา 11 เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

(1) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในแต่ละท้องถิ่น

(2) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ห้ามมิให้นำออกนอกราชอาณาจักร

(3) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้นำเข้าในราชอาณาจักร

(4) ชื่อสายพันธุ์ ประเภท ชนิด และลักษณะเฉพาะของสัตว์พันธุ์ต่างถิ่นที่ห้ามมิให้เพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด

(5) มอบหมายให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเพื่อออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(5.1) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(5.2) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการขอใช้ประโยชน์

(5.3) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

(5.4) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น

(5.5) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการสำรวจเพื่อขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร

มาตรา 12 ให้นายสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจในการคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

มาตรา 13 ห้ามมิให้ผู้ใดนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้ในประกาศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการตามที่กำหนดในประกาศ

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์พันธุ์ต่างถิ่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศ

มาตรา 15 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นฝ่ายปฏิบัติการเพื่อการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้การสนับสนุนเพื่อการส่งเสริมการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (2) เป็นนายทะเบียนในการรับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
- (3) ควบคุมให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองขึ้นทะเบียนตามประเภทสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่กำหนดไว้
- (4) ดำเนินการให้ผู้เลี้ยงสัตว์พันธุ์พื้นเมืองจดทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองตามประเภทที่กำหนดไว้
- (5) พิจารณาให้อุญาตในการเลี้ยง เพาะพันธุ์ ปรับปรุงพันธุ์ กระจายพันธุ์ สัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อประโยชน์เชิงการค้า
- (6) พิจารณาให้อุญาตในการใช้ประโยชน์สัตว์พันธุ์พื้นเมืองเชิงการค้า
- (7) จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (8) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (9) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา 16 ให้นายทะเบียนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) รับขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง
- (2) ตรวจสอบคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (3) พิจารณาคำขอใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อเสนอต่อผู้อนุญาต
- (4) ดำเนินการและขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นในราชอาณาจักร การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ

สัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้จะต้องเป็นสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา 17 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่พิจารณาคำขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมืองในท้องถิ่น

ผู้ใดมีความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนสัตว์พันธุ์พื้นเมือง ให้ยื่นคำขอผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนต่อนายทะเบียนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งกำเนิดสัตว์พันธุ์พื้นเมือง

หมวด 4

การใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง และขออนุญาตการให้ใบอนุญาต

มาตรา 18 ผู้ใดประสงค์จะใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมือง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อปรับปรุงสายพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย เพื่อประโยชน์เชิงการค้า ต้องขอรับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต และต้องทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้ถือสัญชาติไทย ผู้อนุญาตอาจออกข้อกำหนดหรือข้อตกลงอื่นใดเป็นพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในประกาศ

มาตรา 19 ผู้ใดไม่ว่าจะมีสัญชาติไทยหรือไม่ หากประสงค์จะใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์พันธุ์พื้นเมือง เพื่อ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัย ซึ่งมีได้มี วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์เชิงการค้า ต้องขอรับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ผู้อนุญาต อาจทำข้อตกลง แบ่งปันผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ

มาตรา 20 เมื่อได้รับคำขอตามมาตรา 17 หรือมาตรา 18 แล้วแต่กรณี ให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วนตามที่กำหนดในประกาศ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นผู้อนุญาต ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่ต้องมี

หนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุล่าช้าแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วแต่กรณี

มาตรา 21 ใบอนุญาตใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเพื่อประโยชน์ทางการค้า และใบอนุญาตใช้ประโยชน์จากสัตว์พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า ให้ใช้ได้สามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา 22 ใบอนุญาตตามมาตรา 21 ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตวิสัย ที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา 23 ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาต เดิมสิ้นอายุ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต จะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อได้ยื่นคำขอตตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอรับใบอนุญาตจะดำเนินการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา 24 ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับ ใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง

หมวด 5

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 25 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในอาคาร สถานที่ทำการหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจค้นและตรวจสอบ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ยึดหรืออายัดสัตว์พันธุ์พื้นเมืองหรือเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(3) สั่งให้บุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร บัญชี หรือหลักฐานอื่นใดในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำ เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวมีประโยชน์แก่การดำเนินคดี หรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การค้นตามมาตรานี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 26 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 (2) หรือ (5) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา 28 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 18 หรือมาตรา 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 29 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 30 การลงโทษปรับให้เป็นปรับพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

มาตรา 31 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น เป็นผู้มิอำนาจลงนาม ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการตราพระราชบัญญัติกฎหมายต้นแบบว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์พันธุ์พื้นเมือง พ.ศ.

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ประเทศไทยมีสัตว์พันธุ์พื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ที่แสดงถึงการมีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นของไทย และแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ที่มีสัตว์พันธุ์พื้นเมืองเป็นกรมทรัพยากรพันธุกรรมสัตว์เฉพาะถิ่น ที่มีความสำคัญหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งในปัจจุบันสัตว์พันธุ์พื้นเมืองนับวันจะสูญพันธุ์ และกลายพันธุ์จากเดิมจากการนำไปใช้ประโยชน์ โดยที่ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะให้การคุ้มครองเชิงส่งเสริมและอนุรักษ์สัตว์พันธุ์พื้นเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้